

TIGHT BINDING BOOK

brown book

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206249

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No 1 222 2 Accession No 1 2455

Author 1911

Title 1911

This book should be returned on or before the date last marked below.

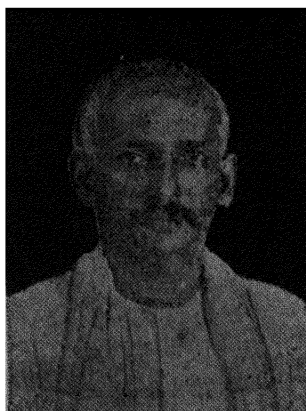

డాక్టర్ పట్టాభి

రచయిత:-

మల్లాది

76

ప్రకాశకుడు :

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండ్ సన్స్

బుస్సెల్లర్స్ అండ్ పబ్లిషర్స్

రాజమండ్రి.

వ్యాక్టర్ పట్టాభి.

(జీ వి త చ రి త్ర).

చ య రే:

మల్లాది లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

ప్రకటనకర్త:

పసుపులేటిబాపిరాజు,

శ్రీనత్యనారాయణపబ్లిషింగ్ హౌస్,

రాజమండ్రి.

1946.

ప్రతులు: 1000

డి. 15—4—1946.

శ్రీశారదాముద్రణాలయము,
భట్నవిల్లి, అమలాపురంతాలూకా,
తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

యి. జి. 81.

తొలి పలుకు

శివభక్తమహాశయూరారా!

నేడు భారతదేశమం దేశికుల తల దిప్పినను రాజకీయ వాతావరణము సర్వతోముఖముగ విస్తరిల్లి భారతప్రజానీకమును నిరంతర మాశ్చర్యమగ్నమానసులఁ జేయుచు నీవిశాల భారతసామ్రాజ్యమహావృక్షము నుట్టుత లూగించుచున్నది. తరువరంబు తనశాఖాహస్తంబులను నల్వంకలకు సాచి యందు నిరూపింపదగు నంగుళియంబు లను నుపశాఖలచే నొకంక సంపూర్ణస్వరాజ్యవాంఛాలతను, వేరొక వంక ప్రత్యేకాంశ్రాప్తినిర్మాణకాంతౌవేశలతను, మఱొకవంక హిందూముస్లిమ్ నేమీశావశ్యకతాలతను, ఇంకొక వంక జాతీయమహాసౌధమునకు గీటురాయి యనందగు నిర్మాణకార్యక్రమకలాపలతను దనవైపునకు ద్విష్వకొనఁజూచుచు నేవంకకును బోలేక గిర గిర దిరుగుచున్నది.

నల్వదిగోట్ల భారతీయులలో నేకొందఱో దక్క తక్కిన వారంద రాశాఖోపశాఖలఁ బట్టుకొని యనుసరించుచు నల్లాడుచున్నారు. అందు లెక్కించి, చూచిన నాంధ్రులు రెండు గోట్లకు నైబడి కన్పట్టుచున్నారు. అచ్చటకూడ నొకరి నొకరు కలిసికొనజాలక గన్నిట్టిసైగలతో ఆకలిమంటలతో కొందరును అధికలాభాలతో, అత్యాశాపూరితహృదయాలతో గొంద

ఋను, కల్పలతానదృశం బగు నమ్మహాభూజమును రెండింటి క్రింద దెగనరికినగానిముక్తి లేదను నల్లకల్లోలమున గొందరును జాతీయసమరాంగణమహాప్రసాదమునుండి యనంతసుఖంబు నందుచు నానందసాంద్రపీచికల దేలుచు తాత్కాలికసుఖ భోగలాలసులై వెలికి రానిష్టపడని తోడిసోదరుల నీవలకు బల వంతముగ లాగయత్నించుచు గొందరును, సృభుత్వనిర్బంధ మున స్వరాజ్యతారకమంత్రజపపునశ్చరణదీక్షోత్తర్పరత నున్న తోడిసోదరుల విముక్తికై యష్టకష్టముల బడుచు కొందఱును పలుభాములకు గురియగుచున్నారని యాంధ్రులెఱుంగని విషయము కాదు.

ఏది యెట్లున్నను కపటప్రజాస్వామికప్రభుత్వనాటకము నందు ప్రధాన, అప్రధానపాత్రలను స్వార్థపరత్వమున యథోచితముగ నిర్వహించు దురభిమానపూరితహృదయులైన భారతీయులే కొందఱు పదవీవ్యామోహతత్పరతను, పాశ్చాత్య నాగరికతావేశనిబద్ధితమైన బుద్ధిలేశమునను, ఆ బూటకపునాటకమున తాటోటులు పల్కుచు, ప్రహసనపు శేకాంకనాటికల మధ్యమధ్య నాడుచు మానవప్రపంచకమునకే మానహాని గల్గించుచున్నారు. ధర్మ మధర్మముగను, సత్యమసత్యముగను నిరూపింపజాలు వికృతమనీషాధురంధరులు స్వార్థపరత్వమున జగన్నాటకసూత్రీధారు డొక డున్నాడని నిరూపణజేయ ననమరులై త్రొక్కిటలాడుచున్నారు. వీరి తొర్రత్రొక్కిడిచేసత్య మార్గాన్వేషణమున మానప్రాణముల నైన వెచ్చించు సాహసముగల ధీశాలురు పలువెతల బొందుచున్నారు.

(5)

అట్టవారిలో నీవిశాలాంధ్రమున వేల్పుటేటికైన నెదు
రీదజాలు గంభీరహృదయులు, సర్వసంగపరిత్యాగులైన దరిద్ర
నారాయణులు, త్యాగధనులు, పవిత్రశీలురు, ఉదారహృద
యులు మాతృదాస్యవిమోచనాభారదురంధరులు పలువురు
గలరు. వారిలో నొకడు బృహస్పతితో డీకొని వాక్కలహము
మహాశాంతముగ జరుపగల విద్యాశిరోమణియు, మఱొకడు
సప్తసముద్రముల నవలీలదాటగలప్రజ్ఞాచతురుడు, రాష్ట్రపతు
లైన తౌప్రములుగ నెంచి ఈసడింపగల మేధావియు,
ప్రపంచమందలి జీవకోటినంతను తనరిననామృతముచే నొక్క
తాటికకు ఉపన్యాసవాగ్ధరీవేగమున నాకర్షింపగల మహా
వక్తయు నిట్లే తెలుగుసోదరులు ఆంధ్రాకాశమున మిణుకు
మిణుకుమను నాశాశ్వతుల నింపి యాంధ్రమాతను బంగారు
పల్లకిపై నెక్కించి యిటు రాయలసీమను అటు చాళుక్యసీమను
సర్గనిమేషమున నంగాంగిభావమును పెంపొందించి యాం
ధ్రౌన్నత్యమును

“బ్రతికి చెడినట్టి ప్రాగ్గౌరవప్రపత్తు
లూర కే పోవు తల్లి! యెవ్వార్చిన”

అను చాటూక్తి చలోక్తులతో తెనుంగుసీమను నింప
గలట్టి రాజకీయవిజ్ఞానులును విద్యావైశద్యమున ప్రాచ్యప్రతీచీ
ఖండముల పేరెన్నికగన్న యాంధ్రమాత బిడ్డలలో నందందు
సృష్టికర్తనుగూడ నార్థికజీవితమున తలదన్నిన పవిత్రమూర్తు

(6)

లును నున్నారు, అందుచే నట్టి మహనీయుల జీవితచరిత్రములను మాతృభాషలో వెలువరించు దలంపున సింహాపలోకన మొనర్పగనే యెటనుండియో మాదృష్టిపథమున నొక తెనుగు నాయకుడు కారాగారవాతాయసమునకు పునాదిరాయి యన దగినట్లు కాలముం గడపిన దేశసేవాధురంధరుడు సాక్షాత్కరించినాడు. అతడే కృష్ణామండలమున నేడు దిగంతవిశ్రాంతి నొందిన పట్టాభి. ఇట్టివారిజీవితచరిత్రము నాంధ్రీబాలురు కీర్తి పండితులు, ఉపన్యాసకులు, వారు వీరననేల జగమంతయు చేతబట్టి తలలూచి యమందానందసంతోషభారమును పొందుదురను నుదారభావముతో నింతదనుక వెల్లడించిన తెనుగు నాయకుల చరిత్రములకంటె నుత్తమపథమున కేవలము రాజకీయవేత్తలైనవారి చరిత్రములను వ్రాయించి ప్రచురింప నమకట్టి దీని నాటవజాతిరత్నముగ బ్రచురించితిమి. ఆంధ్రీసోదరులింకను యెంగిలిభాషలను విడనాడి సత్వరాంధ్రీరాష్ట్రనిర్మాణయత్నమును సిద్ధింపజేయు ఘంటాపథమును నిర్మించుకొందురుగాత.

ఇట్లు,

ర చ య త.

—

ఉ ప క్ర మ ణీ క.

‘నుతలపూరితంబు లగు

నూతులు నూటిటికంటె సూన్యత

వ్రత! యొక బావి మేలు; మఱి

బావులు నూరిటికంటె నొక్క- స

త్కృతు నది మేలు; తత్కృతుశ

తంబునకంటె సుతుండు మేలు; త

త్సుతశతకంబు కంటె నొక

సూన్యతవాక్యము మేలు; చూడఁగన్’

ఈయమృతోపమానమైన పరిగుచ్చ మీనాటి కించు
మించుగా తొమ్మిదివందలయేండ్ల క్రిందట నొక సరస్వతీ
పుత్తుఁడు తనయనుభవమనెడు బంగారుశిలాఫలకమున చిత్రం
చి భరతఖండమందలి భాగ్యసీమలలో నొక్కటియగు తెనుగు
సిమ నెన్నుదుట నల్వంకలకు గానవచ్చుపగిది భారతకథావీధి
లోని తొలిస్రాంగమున వ్రేలాడగట్టి తనసాండిత్యమును యను
మెఱుంగురవ్వ దిద్ది యేనాటికిని మాలిన్యము నొందకుండ, తన
యశశ్చంద్రికయును తెఱ నొకమాదిరిగ గప్పి క్రిందికి జార
కుండ తనసాహితీపాంకమును బోలువెట్టి, యన్యులెవ్వ రప
హరింపకుండ దన కవితాపుత్రికను కాపువెట్టి, యంతతో విర
మింపలేక తత్ప్రాంతపరదేశములందును, పరిసరములందునుతన

సహచరుల నిర్వరను పహరా నిలిపి మఱొక్కమా రాచిత్రమును బూజు దులిపి, సుస్థిరత నిశ్చయించి భావికాలమునకూడ నెట్టియనోధము గలుగకుండ తత్సార్వమున శిలాశాసనములను భటులనునిల్పి యమృతధారాప్రశస్తంబగు తనహస్తంబు నెత్తి తేనె చిరుకుల చిలికి గగనవీధి కగసినాడు. నేటికిని యా ఫలకము తెనుగుసీమనల్లిక్కులకు గన్పట్టుచు నాంధ్రపుత్రులను హర్ష సాగరవీచికల ముంచుచునే యున్నది.

కాని యా మహనీయుని యాశీర్వాదప్రభావమో, ఆంధ్రమాత చేసిన పూజాఫలమో, ఆంధ్రుల ప్రాచీనపు ఔన్నత్యముం దెలుపు జయపతాకచిహ్నమో, చెప్పలేముగాని యాంధ్రక్షేత్రమున ప్రతికాలమందును, పుణ్యధనులు, పవిత్ర జీవనములు, త్యాగమూర్తులు, ఉదారస్వభావులు, ధన్యచరిత్రులు పరమపతివ్రతాలలామలు, వీరాగ్రేసరులు, భక్తశిఖామణులు, మహావిద్వాంసులు, సూతనమితకర్తలు, నవీనశకకారులు, నవనవోన్మేషప్రతిభావంతులు, కర్మయోగులు, త్యాగధనులు, పుట్టి తమ జీవితములను ఆంధ్రభాషాసేవకో, ఆంధ్రదేశసేవకో ధారపోయుచునే యున్నారు.

అందు గొందరు కేవలజగజ్జ్యోతియమానయశోవిశాలురై సారస్వతక్షేత్రమున నవీనబీజములను నాటి వాటిని తనరసనామృతముచే బోగిడిచేసి పోషించి కీర్తివల్లకల దశదిశలకు బ్రాకించి శుక్తిముక్తామణులు బంపించి యాంధ్రసోదరుల కందిచ్చువారు గలరు.

మఱికొందరు కేవల వీరాగ్రగణ్యులై తమ భీమబల ప్రతాపమును విదేశీయులకు కూడ చవిఁ జూపించి ఖండఖండాంతరముల స్వవర్ణహారతుల నందుకొనిన వారున్నారు. వేఱు కొందరు తమ జీవితములను, ప్రాణములను దేశమాతకే యర్పించి దేశసేవానిమగ్నులై తోడి యాంధ్రుల మన్ననల నొందినవారున్నారు. వారి నందఱను బేర్కొని వారి కార్య కలాపముల నిట వ్రాక్కుచుట ప్రస్తుతాంశకథనమునకు విరుద్ధమేమో?

నేటి తెనుగుసీమలో విశ్వజగత్తునకు విజ్ఞానఫలదం బని పేదకల్పకము బుట్టిన యాలవాలమని, సంకల్పమాత్రంబుననే సృష్టికిఁ బ్రతిస్పృష్టి సలిపిన యూర్ష సంతతుల ప్రాచీనప్రతిభను నిలబెట్టగల శక్తివంతులున్నారని, సత్యమును, అహింసను, రక్షింప దీక్షవహించిన తమపూర్వీకుల ప్రకృతిధర్మలత శుష్కింపలేదని, తెనుగుతల్లి కాండీరవీరులను గన్న వీరమాత యని, శంకరుఁడు, రామానుజుఁడు, మధ్వాచార్యుఁడు మొదలగు మత కర్తల యాశయములు కుంగి, కృశించి జీర్ణములు కాలేదని ఋజువు చేయగల మేధావంతులు, సదాచారసంపన్నులు, త్యాగధనులు, పలువురున్నారు. వారిలో రాజకీయప్రాంగణమున తెనుగుపతాకమును కేల గీలించి నిలిచి యాంధ్రమాతకును, భరతమాతకును జయజయధ్వానంబుల సలుపు ధీరులు కొందఱున్నారు తెనుగుగడ్డనజీవమే యున్నది తెనుగుగడ్డనజీవమే యున్నది

ఊషరక్షేత్రము కాదు. తెనుగుబిడ్డ తేజస్సంపన్నుడే గాని దీనుడు కాడు. తెనుగురిక్త మినాడు అహింసాపథమున బడి జీరలు వారినది. ఆంధ్రీమూల తన యనుంగుబిడ్డలు కూర్చిన తూగు టుయ్యాలలో నూగులాడి వాడవాడలనూరేగి నౌతమి కృష్ణవేణీతుంగభద్రాదిపావనదళముల దానమాడి యాంధ్రీ విష్ణువర్ధనుని జేజేలందుకొనుచు నుత్సాహవతియై నిజాలయంబున జేరి తన గారాబుబిడ్డల కాంధ్రసుధను సంచిపెట్టి ఆంధ్రీ విశ్వతల్పంబున సరియైన సరిహద్దుల గట్టుకొని తన ముద్దుబిడ్డలతో మురిపెంపులాడుచు యాంధ్రీరమణీలలాడు సువర్ణహారతుల నందు కోజు రానున్నదని యభిలాషని కలంగింప నల్పంకలకు దన పుత్రీరిత్నముల సన్యాసదేశంబున పయనమందినట్లు నమ్మదగిన వార్తాసృవంగులు జన్మించిననని చాటు దేవనూతలో యన నాంధ్రలోకమున సర్వతోముఖముగ సంస్థాపనీయులైన యాంధ్రీపుత్రులున్నారు. అంతాక్కని జీవితమునేమన మిపుడు పరిపనున్నాము. అతః కథోగి రాజు కాకపోయినను భోగరాజు ఆంధ్రీమకుటముతో పట్టాభిషిక్తుడు కాబేదుగాని యతడు పట్టాభి.

జననము.

‘ద్యుమణి పద్మాశిరిము విశేషముగఁ జేయు
కుముదహర్షంబు గావించు సీమృతసూతి

అర్థితుడు గాక జల మిచ్చు సంబంధమును
సజ్జనులు చాగె వరహితాచరణములు'

పట్టాభిషీతారామయ్య 1840 శాస్త్రమున నాటికి కృష్ణామండలముగను నేను పచ్చిమనోహరమండలముగను న్యవహరింపబడు ఏలూరు తాలూకాలోని యొక పల్లెటిగ్రామముగు 'గుండుగొవలు' లో జన్మించెను. ఇంటిపేరు భోగరాజు వారు ఆంధ్రసియోగిబ్రాహ్మణులు వీరిపూర్వీకులు గ్రామసేవా తత్పరత గ్రామకరణములుగ నుండువారు. వీరి జనకులాగ్రామమునకు కరణము. సామాన్యగ్రామము. ధనవంతుడు గాడు. ఆవాడు గ్రామకరణమన్న నేటివలె నొక చిన్న ప్రత్యేగ నెంచువారు కాదు. అప్పటికరణులకు గ్రామలెక్కలు రాయడంమాత్రమేకాదు. వారిలో నొన్నిచోట్ల మహోద్దండములుండు వారు ఆపలుకుబడి, ఆపరిపాలనావ్యవస్థ, ఆవితరణము, ఔదార్యము, ధర్మనిర్వహణము నేటి కరణులలో పూజ్యము.

ఆకాలములో నొక్కొక్క గ్రామకరణము ధనవంతుడు కాకపోయినా అతిగా నినుపేరిష్టాత్తనా గ్రామంలో వచ్చే తగవులను పరిష్కరించడంలోను గ్రామంలోకి వచ్చిన అన్ని రకాల అతిభృత్యగణుల గావించడంలోను, పండితులుగాని కవులుగాని యెవరినో సంచారించి స్త్రీ గ్రామంలోవుండే పెద్దల నందర్నీ పోగుచేసి తృణమో, కణమో ముట్టజెప్పి పంపడం లోను ఒక ఛేయిటి ఆగ్రామానికి అనినానానా వాడుకలు

పాలకుడునై సమస్త కార్యభారాన్ని స్వకౌనడంలోను కరణానిదే ఆధిపత్యం. చాలామంది గ్రామకరణాలు కృతినీకరణం చేసినట్లు తెలియవస్తోంది. పట్టాభితండ్రి ! ఆ గ్రామకరణంహోదాలోనే వుండి గ్రామంలో అందరిచేతా మంచివాడని, శాంతమూర్తిని, దాతయనికూడా పేరుచెచ్చుకొన్నాడు. ఇప్పటికీ వారిదాయాదులు కొందరికాగ్రామంలో వున్నాయి. వాగున్న దాతలుగానే పరిగణింపబడుతున్నారు. పట్టాభి అట్టి పేదకుటుంబంలోనే జన్మించాడు. అయితే యతని భావికాలపు ఔన్నత్యం పసితనంలోనే బాటలు వేసుకొనడం మొనలెట్టింది. అదేమి యాచారమో కాని ముమ్మంగు మహాపురుషుడని పించుకోదగ్గవాడల్లా బహు పేదకుటుంబంలోనే చాలామంది జన్మించటం మనం ఎరుగుదుము. పట్టాభి, కూడా అజాగితాలోనే వాగ్దాము.

పి ద్వా భి య ము ప ద్వా మ ము.

‘వరకృప భృత్యులయందు నిజ

నర్తమునం దనుకులవృత్తి కా

పురుషులయందు శాస్త్రమును

బుద్ధులయం దనురక్తి దాల్చి స

ద్గురువులయందు శౌరవము

గోవిందుడుగదు నయంబు రాజు లం

నరిజనులందు శౌర్యము మృ
 గాఢులయందు ప్రగల్భభావ మీ
 వరుస గళాప్రసాదములు
 వారిలయందు వసించు లోకముల్

పట్టాభిరీచన యేను రాగానే తండ్రి పాతశాల కంప
 డం మొనర్చెను. చున్నచో నాను, మేధావంతుడు అవడం
 చేతి రెండేండ్లదానినొక గ్రామవిద్యాలయంలో నతనికి చురువు
 పూర్తియింది. పైచదువు చెప్పించాలి. అక్కడ దగ్గరగా
 వున్న యేలూరు పరిసరే పసిపల్లవా కొక్కడూ వుండగలడా?
 అక్కడను చూచుకోవాలి? పోనీ తనుగూడా కుటుంబంతో
 అక్కడే మకాంపుడిచి? గడిచే ఏళ్లులేదు. అందుచేత కుమారుడు
 చదువుమీద చూస్తే శిక్షణ అతనిలోనిగూఢమై యుండే
 చురుకుగానీ, చాకచక్యాన్ని ఆయనచూచి సాహసించి
 యేలూరు పట్టణములో ప్రవేశపెట్టాడు.

పట్టాభి ముంచిమూడుకొం బనగిజోలి సరికి అక్కర
 లేదు. తనచదువేమో తోనేమో? అంతే. చాలా పొదుపరి
 అతనికి రెండే పాఠ్యాలు, రెండే గోవులు, రెండే ఖండు
 వాలు రెండేవి. ఒకదగ తీరుభాటు సమయంలో పురికి ఆరేసు
 కొని ఒకజత కట్టుకొని బట్టక పొయ్యేవాడు. ఇప్పటికొందరి
 విద్యార్థులూగ తమవారుచంపే పట్టు అల్లరి చిల్లరిగా ఖర్చు

పెట్టేసి ధూమ్రదండాలు, కారాకిళ్ళీలు అలవాటు చేసుకొని పరీక్షల్లో దండయాత్రలు కొట్టే రకంగాడు. ఏటా పరీక్షల్లో ప్రతీక్లాసులోనూ ఫస్టుమార్కు తెచ్చుకుంటూ విద్యాధికారుల నల్ల యితరులవల్లా డబ్బులు, పుస్తకాలనూ బహుమతులు పొందుతూ తనకు వచ్చిన డబ్బులు కూడ బెట్టుకుంటూ 1894లో మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షలో కృతానుష్ఠానాడు.

అత డాక్టర్ శ్రీమంతుడు కాకపోయినా బాల్యమునుండి తెలివితేటలవల్ల స్వయంపరిశ్రమవలన శ్రద్ధవలన అభివృద్ధి లోనికి వచ్చినాడు. ఇప్పుడు కాలేజీలో చదవాలి. తాను కూడ బెట్టుకొన్న డబ్బుతోనూ తండ్రిపంపే స్వల్పధనంతోను ధైర్యాన్నే ఊతగాచేసుకొని బందరునోబుల్ కాలేజీలో ప్రవేశించాడు. ఆసమయంలో నోబుల్ కాలేజీలో బ్రహ్మసూతాచార్యుడు, షో పకారపారీణుడూ, మహావక్త్ర ఆయన బ్రహ్మర్షి నా. ఆర్. నెంకటరత్నంనాయుడుగారు బ్రాహ్మసూతాచార్యుడు. పట్టాభిలో ప్రతిఫలిస్తూన్న వినయవివేకసంపదను, భావిప్రతిభను ఆయన గురుతించి యభిమానం చూపడం మొదలుపెట్టా జితజిమిద, సదయహృదయుడు, విద్యార్థులను పితృవాత్సల్యంతో లాలించే వాడూ ఆయన నాయుడుగారిచే పట్టాభి ఆకర్షింపబడి ఆయన కభిమానపామున్నాడు. నాయుడుగారు విద్యకీ విజ్ఞానానికి వినయమునకూ మచ్చటంతవిలువను విత్తమున కిచ్చేప్రకృతి కల వాడు కాడనే విషయం పట్టాభిలో కొన్ని తేటలెల్లమే. ఆయన

గురుత్వము పట్టాభికి చక్కని విజ్ఞానసంపత్తిని, సమయజ్ఞాతను, సరసవాచాలత్వాన్ని ఉదారమతాభిప్రాయాలని సమకూర్చింది. అవి కానిగా పట్టాభి నోబుల్ కా లేజీలో వేతనం చెల్లింపనక్కర లేకపోయింది. అచట విద్యార్థిబృందంలో జరిగే జిజ్ఞాసలు, తిరుగులలో తనయసామాన్యమైన బుద్ధికుశలతను, వాక్పాస్తిమను చూసి ప్రతిభావంతుడనే పేరుపొంది 1893 లో యస్. ఏ. పరీక్షలో మొదటివాడుగా నెగ్గాడు? అట్టివానికి ఏదీ కొంత రాదుగదా? పట్టాభిప్రజ్ఞకు కా లేజీలో నాయుడుగారి యింటి వద్ద జననీజనకులు మహదానందం పొందట మల్లావుంచి నోబుల్ కా లేజీస్థాపకులు అతనివల్ల తమకాలేటి పేరువచ్చినందుకు ఎంతో కులికినారు. అయితే ఆకాలేజీలో ఉండగానే అయూచితంగా అసంకల్పంగా అస్మియత్నంగా ఆమేధాశాలికి శింగరాజు సుబ్బారావు పంతులుగారి విద్యార్థివేతనం లభించింది. దానితో ముందుచదువు బాగా సాగడానికి అవకాశమేర్పడింది.

అందుచే పట్టాభి యూవేతనంతో చెన్నపురికేగి యచటి క్రిస్టియన్ కళాశాలలో బి. యె. తరగతిలో ప్రవేశించి చదువు ఆరంభించినాడు. అక్కడ కూడా విద్యార్థిమండలంలో నేమి అధ్యాపకవర్గంలోనేమి కొలదికాలంలో పట్టాభి మంచిపేరు సంపాదించాడు. ఈనాడు ప్రభుత్వోద్యోగాలలోను దేశంలోను ప్రతిభావంతులని పేరొంది ఉన్నతోద్యోగులెయ్యన్నచాలా

మంది పెద్దలతని కచ్చట సహాధ్యాయులుగా వుండేవారు మద్రాసులో పట్టాభి యేవిధమైన సభలు జరిగిన హాజరౌతూ అవకాశం దొరకితే తానుపూడా మాట్లాడుతూ నక్త అని పించుకున్నాడు. ఎప్పుడూ స్కూలుపుస్తకాలే ముండేకొను ని కునికిపాట్లుపడే నేటివిద్యార్థులలో కొందరినెలాగో నిరంతరము దేశీయార్థికాభివృద్ధికి విజ్ఞానదోహదానికి ఉపకరించే శాస్త్రగ్రంథాలు రాజకీయగ్రంథాలు, చారిత్రామికాది వివిధవిషయకగ్రంథాలనూ చదువుతూ వుండేవాడు. అందువల్ల కీ విషయంమీదనైనా ఘంటలకొద్దీ మూలబాదల చర్చలు జాహుళ్యం అలవడింది. అతడిచూపు యెప్పుడూ ముందుకే వుండేది. కాలేజీవిద్య పూర్తి కావడంతోనే పైన యేం చదువుదామా అనే ఆలోచన చేసేవాడు. ఏవిధంగా దేశసేవ మనం చెయ్యగలము! మన తెలివితేటలు, చదివిన చదువు స్వస్థానిక్కాక దేశానికే ఉపయోగపడాలి. అనే పూహ లితనిముఖంలో నిరంతరం అనేకవిధాలుగా తిరుగుతూ వుండేది. భవిష్యత్తు యిలా వుంటుందని యెవరుచేప్పగలడు.

3

వి వా హ ము

“ఇంచుక ముద్దు లేనగువు

లింపగు సవ్యవిలాసనూక్తుల

భ్యంచితలోలదృష్టియు న

వారుణపల వమండలంబు ని

ర్పించు సలీలయానములు

మేలుగ యానసలక్ష్మిశోడ న

ర్పించు మృగాక్షిచందము ల

తిప్రమదంబు ఘటింపజాలదే,

తూర్పుగోదావరీమండలానికి మకుటయమానంబైన కాకినాడలో ఏకాలంలోనూకు ప్రజాన్యాయవాదవృత్తిలో అందె వేసిన చేతులుంటున్నాయి. గంజాం వెంకటరత్నం పంతులు గారు అనే న్యాయవాదప్రముఖుడు కాకినాడలో ప్రఖ్యాతి నొందిన ప్రజానాయకుడు శక్తివంతుడైన న్యాయవాది. పైతులవిషయంలో అనేకవిధాలుగా పాలుపడే పరోపకారి. అనేకప్రజాహితకార్యాలలో ఉత్సాహాన్ని, అభిలాషను ప్రజాపనిచేసే ధార్మికుడు. న్యాయంగా ఆర్జన చేసేవాడు. చాలి నంత ధన ముంది. ఇంకా ఆర్జన చేస్తున్నాడు. ఆయనకు పెండ్లి యీడు కొచ్చిన కుమారీమణి ఉంది. పంతులుగారి కామె యేర్పకపుత్రిక. పుత్రసంతానం లేదు. ఆకారణంచేత నరా స్వేషణార్థం దేశమంతా గాలించాడు. లభ్యంకాలేదు.

కుమార్తెకు పెళ్ళి చేసితీరాలి. తగిన వరు డెక్కడా లభింపలేదు. ఆయనలోని ఎంతమాత్రము లేదు. పరుడున్నా డని తెలిసిన చోటికల్లా వెళ్ళాడు. ఆయన మనోనిశ్చయమేమి టుంటే వరుడు విద్యావంతుడై యుండాలి, కురూపి కాకుండా

వుంటే చాలు. ధనవంతుడు కాకపోవడానానరే. | ఈకాలంలో ఆడపిల్లలకు పెళ్ళిల్కు చేయవలసిన తండ్రిలుపడే కష్టాలు అతి తం. పంతులుగారు తిరిగిన చోట్లలో ఏకోనంకర గోచరిస్తూనే వుండేది. తగినంత భూసనతివుంటే సాంప్రదాయం మంచిదిగా కనబడకపోవడం. ఈరెండూ వుంటే గొత మొక్క- అనడం, అదీబాగావుంటే వరుకు నిశాసేదారు కావడం, విద్యాదినుగుణాలతోపెరిసివుంటే యంగవైకల్యం, ఇవన్నీవున్న చోటకడే తే అర లకారంవరకూ కట్నం ఆడించేవాడు కావడం ఈనరిస్తితులన్నీ జూచి విసిగిపోతున్నాడు.

ఇక నిల్లా వ్యవహారం కాకని తెలుగు దేశంలో స్త్రీవున్న కళాశాలలమీద వృష్టినిగుడించి అన్నీకలియజూచాడు. లాభం లేకపోయింది. మద్రాసుప్రయాణం గట్టి, అధికారులకో మాటలాడి తెలుగువిద్యార్థుల ప్రీస్తుతీసుకొన్నాడు. అన్ని కాలేజీలు అయిపోయినాయి. క్రైస్తవ కళాశాల ఒక్కటే మిగిలివుంది. అక్కడకు వచ్చి సమాచారం వాకపు చేశాడు. ఆకాలేజీలో వుండే తెలుగువిద్యార్థులకో రూపంలోను, చురుకుతనంలోను సద్వర్తనలోను, విద్యాప్రతిభలోను, దిట్టయైన పట్టాభికి యచటి ప్రిన్సిపాలుసలహామీద సిల్ల నియ్యడానికి నిశ్చయించి ఆవార్తను వరుని తలిదండ్రులకు తెలిపినాడు. పంతులుగారు సదసద్వివేకము, వ్యవహారదక్షత కలవారు కావడంచేత ధనవంతునికి తలయొగ్గక విత్త హీనుడై గా 'విద్యావినయసంపన్న' అని శాస్త్రంకాబట్టి ఇతడే తనకుండురుకు తగినవాడని నిర్ణయించు

కున్నాడు. ఈసంబంధాన్ని నిశ్చయించినందుకు బంధులొక మంత్ర ఆయన పిలిచి, చిన్నయ్యనిక ఆనందించింది. వధువు మాట చెప్పాలా?

వినాహం చాలనై భవంగా జరిగింది. నెంకటరత్నంగా ఈ పితృపురింపాహారానావాల్లడను కానడంచేత రాజావారి యేనుగును పెప్పించి యంబోరీమీన వధూవరుల నెక్కించి కాకన-డవిధులలో పో గోంపు అంతనం జరిపించాడు. ఆనాటి నుంచి యతిశ్చ గృహాల పుత్రో బాహు భాగ్యలక్ష్మీకూడావరించింది. గోజాలు తిరిగిబడ్డాయి. పట్టాభి బిదివాడై తేనేమి అదృష్టవంతు డయ్యాడు. పంతులుగారు నీ అష్టమునచ్చిన యే ఉన్నతప్రీతిగా నేను ఉన్నాను. చరిత్రనువడించేత వి. ఏ. పరీక్షలో కృతార్థుడు కావడంతోట అక్కడే యం. బి.బి. యస్ పరీక్షకు సెడన గావించినాడు.

బుద్ధిమంతులకు నాభ్యంతాని దేదీ పుండదని ఘంటా పథంగా చెప్పినచ్చునుగదా! అలాటప్ప డీలాకాయ లోకాయ సరీక్ష ఓలెక్కా? 1941 లో ఉన్నతనైద్యవిద్యాపట్టభద్రుడయ్యాడు. మేధానంతునిబుట్ట యేసమయంలోనైనా ప్రత్యేక ప్రాభవాన్ని చూపుతోనే పుండంది. ఆరోజుల్లో ఉన్నతనైద్యవిద్యాపట్టభద్రులలో పట్టాభి యతీతమైన శక్తివంతుడని కొలదికాలంలోనే ఏరుసంపాదించాడు. నైద్యవృత్తికిముఖ్యంగ

పుండవలసినది రోగనిదానం. రోగనిర్మయం చెయ్యలేనివాడి దగ్గర యెన్నిమందులున్నా పరికరాలున్నా ఏమిప్రయోజనంలేదు. ఆవిషయంలోను, శాపథనిర్మయంలోను ఉద్దండుడని వేరుపడ్డాడు.

వృత్తి—ప్రజా సేవ.

‘అతనికి వార్ధికుల్య యగు

నగ్నిజలం బగు మేరుశైల మం

చితశిలలీల నుండు మద

సింహము జంక జెఱంగుం దాల్పు గో

పితఘణిపూలదండ యగు

భీష్మవిషంబు సుధారసం బగు

క్షీతి జనసమ్మతం మగు సు

లీల మ దెవ్వనియందు శోభిల్లు

మనదేశంలో 20 శతాబ్దంలో వైద్యవృత్తిలో నుండే వారెక్కడ చూచినా తండ్రిపతండాలుగా కనుపిస్తారు. అయితే వీరందరికి యీవృత్తివల్ల పొట్టగడుస్తోందని చెప్పలేము కేవలం వైద్యం చెయ్యడంలో ప్రజ్ఞగలవానికే రాబడి వస్తోందని చెప్పలేము. ఒక వైద్యుడికి వచ్చిన మందుల బంగీలు

అన్నీ తిరిగి స్వస్థలమే చేరుకుంటాయిట. మరోనైద్యుడు గచ్చాకుబుచ్చాకు మందులిస్తే లక్షలు గడిస్తాట్ట. ఈవృత్తికి పెట్టుబడి పెట్టి వృత్తే మానుకున్నవారూ వున్నారట. ఈవృత్తిలో కొందరికి నాచేతిమాత్రా నైకుంపియ్యూత్రా అనేపాట వారి బోర్డు మీదో మొహంమీదో వ్రాసే ఉంటుందట. కొందరు సంచులో గొల్లుమంటు ఉంటే గొల్లుమనిపిస్తారట. అందుకనే నైద్యునికి చేతి చలవ ఉండాలంటారు. నైద్యుల్లో కొందరు రోగికి పెట్టుబడికూడా పెడతారు. కొందరు రోగినిచూడ్డానికి నడిచేవస్తారు. మఱికొందరు రోగిని చూడ్డానికిరితూలోవస్తారు. మఱికొందరు డాబుగా జుక్క నిలవండి అంటారు. ఇదివరకే గడించినవ్యాజైతే ముస్తరుకాంపొండల్లతోను కారుమీద వస్తాడు.

మనపట్టాభి శిల్లాటి ఆడంబరాలు లేవు. అపవాదిలు లేవు. ఆదినుంచి రోగనిదానం బాగా పలికినవాడనీ, ఫీజు కూడా సరసంగానే వుంటుందనీ కటువుమనిషిగాడని పేరు పడడంచేత వృత్తికూడా చాలాసాఫీగా నడవ నారంభించింది. ఎక్కడ పుచ్చుకోవాలో ఎక్కడ మానెయ్యూలో ఏసమయంలో గుంజాలో ఏసమయంలో చేవొవలాలో ఎప్పుడుబిగి బట్టాలో బాగా ఎరిగి మసిలేవాని. వృత్తిలో సమర్థుడైనట్లు సంపాదనలోకూడా సమర్థుడే. ఆదినుండి పొదుపు అతిశయింప వాలు. ధనార్జనలో నేర్పు, సవ్యముగాను, జాగ్రత్తగాను ఖర్చు

చేసే పరిజ్ఞానము అలవాటు చేసుకున్నాను. స్వతంత్రంగా యీ వృత్తిలో మనము సంపాదించుకోగలమునే ధైర్యంచెలి గవర్న మెంటు ఉద్యోగానికి ఆశించ లేదు. ప్రజాహిత్యవగానికి ఆత్మ స్వాతంత్ర్యానికి ఎక్కువ అవకాశం కల్పించుకున్నాను. స్వాతంత్ర్యవాంఛ లతనితో బాల్యమాదిగ నేకటి వున్నాయి, లేకపోతే ప్రభుత్వోద్యోగమే ఆశిస్తే ఎప్పుడూ త నేనాల్లు వేలరూపాయల జీతంపుచ్చుకొనే వైద్యుడుగానోపుం నవాను. దోగ పరీక్షలో ప్రాథమికాధ్యాయులో వున్న మేజరుగాయనానో మన పట్టాభి శుల్కుడని యెంతమంది వైద్యనాథులతో బంటుగా టారు. దేనికైనా మంచిదోజాలు రావాలిగాదా!

పట్టాభి పదవీవ్యామోహం కలవాడు కాదు. ప్రజా సేవాభిలాషి. వైద్యవృత్తిని సునిశితప్రదీక్షతో నాగస్తూ గ అతడు మన దేశంలో జరుపబడే సుహాసభలలోను, స్త్రీశుసమస్యల లోను, రాజ్యాంగవ్యవహారములలోను పాల్గొని తత్సంబంధీ కులకు అమూల్యసలహాల సందిస్తూ కార్యకలాపాన్ని తనచేతి మీదుగా నడచినా యెప్పుడూకూడా సభాధ్యక్షపీఠము నలంకరింప నిష్టపడేవాడు కాదు.

ఒకప్పుడు కొంతకాలంకిందట గిరిజామండలంలో బరంపురంలో ఆంధ్రీరాష్ట్రమహాసభ కధ్యక్షత వహించినపుడు “నా కీసభాధ్యక్షపదనం ట ఏనూ ఎప్పుం వుండదు. నూటికి

కోటికి ముప్పుజేనా సిద్ధపడ్డానా అడైనా మిత్రులబలవతం మీదనే" అన్నాడు. రాజ్యాంగవిషయాలం దీ చిన్నతనంనుంచీ ఆసక్తి మెండు. విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు కాలేజీబేటింగులలో ఏదేనా రాజకీయసమస్య వచ్చినంటే ఆనాడు నిర్మోగమాటంగా ఘోషించుకుంటూ ఉపస్థాపించేవాడు. ఆలాటి సమయంలో అధ్యాపకులందరూ ఇతడు భావిలోగొప్పరాజ్యాంగవేత్త, కాబోతాడనుకునేవారు. దేశీయ విదేశీయ రాజ్యాంగతత్వాలను తెల్లనించే గ్రంథాలను చాలాశ్రద్ధతోను, పట్టుదలతోను చదివి యంగలి విషయాలను అనగతం చేసుకునేవాడు. శాసనసభలలో సభ్యులుగా వుండే చాలామందికి రాష్ట్రవ్యవహారసంబంధ చట్టాలు చర్చలు చేసేకాలంలో వాటికి సంబంధించిన సర్వవిషయాలను పూర్వపరసంబంధములతో జర్చించి క్రోడీకరించి వినరములు లెక్కలతోసహా సమక్షాద్ధి అందజేయడం పరిపాటువుచేయింది. అల్లాసలహాల పొంది తృప్తిపొందినవారిలో పట్టాభిమామగార్తైన వెంకట రత్నంపంతులు, కృత్తివెంటి వేర్వాజుపంతులు మోచర్ల రామచంద్రరావు, మొదలైనవారు.

వారు పట్టాభిగౌరవం పొందిన సలహాలను శాసనసభల్లో చర్చిస్తుంటే ఆభినవమంతా ఊగిసలాడేది. తెనుగుజిల్లాలలో కృష్ణామండలం దేశంలో ఏనూతనోద్యమం వచ్చినా ముందండవేసి పరసత్వ తొక్కుకుంది అందులో మచిలీపట్టణ

మని ఖ్యాతినందిన బందరు మఱీను; 1910 సం॥రంలో వంగ రాష్ట్రవిభజన జరిగినప్పుడు మన దేశంలో బయలుదేరిన వందే మాతరం హడావిడిసందర్భంలో జాతీయప్రబోధం కలిగించిన వారిలో బందరునాయకులే నాయకత్వం వహించారు. వారిలో ప్రధానులు కీ. శే. వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు కృష్ణా పత్రికాధిపతులైన ముట్లూరి కృష్ణారావుపంతులు, కోపల్లె హనుమంతరావు, కొతా శ్రీరామశాస్త్రి, పట్టాభిసేతా రామయ్యగార్లు.

ఈమురావారంతా పత్రికలమూలంగాను, ఉపన్యాసాలవల్లను, హరికథలు మొదలైనవాటివల్లా ప్రచారంజరిపి, ఎక్కువగా తెనుగువారికి రాజకీయచైతన్యం కలిగించారు. ఆసమయంలోనే పట్టాభిగారు జాతీయమహాసంస్థయొక్క నిర్మాణ కార్యక్రమంలో వొకటైన జాతీయవిద్యను ప్రారంభించేందుకు పెద్దలసహాయంతో బందరులో జాతీయకళాశాలను స్థాపించారు. అదే నేటియాంధ్రజాతీయకళాశాల. ఆయన యాజమాన్యంలోనే చాలాకాలం నడిచింది. తీరిక వేళలో కళాశాలావిద్యార్థులకు బోధకుడుగాకూడా వుండేవాడు. అంతేగాక కోపల్లె హనుమంతరావు, పట్టాభిగారున్న కలిసి జాతీయవిద్యయొక్క రూపరత్నాలను నిర్వహించే గ్రంథంకూడా వ్రాశారు.

పట్టాభిగారు మన దేశంలో హోమేయూలు ఉద్యమాన్ని మన దేశంలో ప్రచారం చేయడానికి వచ్చిన ఆనిబిసాంటిష్టుకు

కుడిభుజమై గొన్న ఉత్సాహంతో పనిచేశాడు. ఆమె పట్టాభి
లోగల విద్యావిజ్ఞానప్రతిభలను, వివిధవిషయపరిజ్ఞానసంపదను,
రాజ్యాంగపరిశీలనావేత్తత్వమును జూచి మిక్కిలి ఆదరం అత
నివై చూపుతూండేది. ఈయన నైపుణ్యాల చాతీయసంఘానికి
గొప్పదనసహాయం చేసింది. అనిబసాంబమ్మకు పట్టాభి అంటే
యంతెగొరవం చూపడానిక్కానికా మంతినివిజ్ఞానమే.

ఈ ప్రజాసేవకునకు సహకారోద్యమ మంటే ప్రాణం.
సహకారోద్యమంవల్ల దేశము సేకవిధాలుగా వృద్ధిలోనికి
తేవచ్చునని ఆయన నమ్మకం. మన దేశమున సహకారోద్యమం
ప్రవేశపెట్టినప్పటినుండి ఆయుద్యమాని కన్నివిధాల తోడ్ప
డాలో అన్నివిధాలా పనిచేశాడు. పత్రికాప్రచారంవల్ల నలు
మూలలకు ఉద్యమాన్ని తొందరగా ప్రాకింపవచ్చునని “ఆంధ్ర
సహకారపత్రిక” అను పత్రికను స్థాపించితానే సంపాదకుడుగా
వుండేదివాడు. పాశ్చాత్యదేశాలలో నెక్కడెక్కడ ఈయుద్య
మం విరివిగావుందో, అన్నివిధములుగా దేశాభివృద్ధి కది ఉపక
రిస్తుందో సహకారపద్ధతిని స్వకమంగా సజిపే యెన్నిసంస్థలు
ఎక్కడెక్కడ స్థాపింపబడి యెట్టి మహోన్నతదశ నందినవో
తెలుపుచూ సంపాదక వ్యాసములలో వ్యక్తీకరించేవాడు.

అంతేగాక పట్టాభి విశ్వప్రయత్నంచేసి సహకారప్రచా
రములకముగా ప్రజలకు సచ్చజెప్పి బంధులలో కృష్ణాకో-
ఆపరేటివ్ బ్యాంకు స్థాపింపజేసాడు. సిమ్మట చాలా పల్లెటిగా

మూలలో సహకారవరకశీసంఘములను, స్తోర్పు మొదలగు ప్రజోపయోగకరములైన సంస్థలను నిర్మాణించాడు. 1937 న సంవత్సరంలో ఆంధ్రరాష్ట్రసహకారమహాజనసభ మండు వేసంగిలో నిండుపందిరిలో పట్టాభిగారియధ్యక్షతక్రింద చిల్చిమ గోదావరీమండలములో క్రొవ్వూరుతాలూకా పశినేడలలో జరుపబడింది. ఆయన తనధ్యక్ష కర్మముంజి వచించిన ఉపన్యాసములో చెప్పిన విషయాలు విన్నా చదివిగాయతనికి ఈ ఉద్యమంలో ఎంతయనుభవంపుందో చెప్పజాలడంకష్టంకాదు.

ఆయధ్యక్షపీఠములో నుండి లేచి యాయన ముక్తకంఠంతో సహకారోద్యమముయొక్క పరిణామపరంపరలు, రిజర్వు బ్యాంకు-రూరలు బ్యాంకింగ్, డీర్ల వాయిదా ఋణములవలన కలిగే లాభాలాభములు, ల్యాండుఎల్లియనేషనుచట్టము, కమర్షియల్ బ్యాంకులు-అవి పనిచేయవలసిన క్రమపద్ధతులు, కో-ఆపరేటివ్ ఉద్యమము-దానిలో రైతుప్రణాళిక, దానిలోనే కాంగ్రెసుప్రణాళిక వాటి నిలకడలు మొదలైన విషయములను గూర్చి గంభీరోపన్యాసమును గావించినాడు.

మఱియు సితరి రాష్ట్రములందువలెనే మనరాష్ట్రములో గూడ సీసహకారోద్యమము సాంఘికోద్యమముగా నారంభింపబడినను, తుదకు ప్రభుత్వంవారపాలనాశాఖలలో నొకశాఖగా పరిణమించినదనియు నది భావిదేశిసౌభాగ్యసౌధమున కొక

సోపాన మనియు, ప్రజాసేవకులు సేవాభావముతో దీనిని చేపట్టిరనియు వారు అస్త్రీదాక్షిణ్యగాను పార్టీమనుష్యులుగాను ఏర్పడిరనియు వినరములతో నొక్కి నక్కాణించెను. వైవిషయములనుగూర్చి చొచ్చొయిమాటలు చెప్పక కేవలము వాని ఆదాయ వ్యయములు మొదలైన లెక్కలను అణాపైసలతో గూడ వివరించునట్లు కనట్టి పేరిటలు పట్టాభిగారిప్రతిభకు నిర్విణ్ణులైరని చెప్పుటతిశయోక్తి కాదు.

అంతటితో గాయన స్త్రీజాసేవాక్షేమ పూర్తికాలేదు. మనదేశంలో సంస్థాన ప్రజామండలి యొకటి కలదుగదా! దానికి చాలాయేండ్లు కంటే నవహారులాల్ నెహ్రూ అధ్యక్షుడుగానుండి సంస్థానప్రజాసౌరస్వాంత్ర్యానికి చాలా పాటుబడ్డాడు. ఆయనకు నిమిత్త సంస్థానప్రజామండలికి నవసారాలో జరిగిన సమావేశంలో పట్టాభిగాను అధ్యక్షుడుగా నెన్నుకోబడ్డాడు. ఆంధ్రంలో నిట్టిపాటిని బాందినవారిలో నితడే ప్రధముడు. తాను అధ్యక్షపదవిలో నున్న కాలంలో కథేవాడు సంస్థానములోను, ఎంతో యితరసంస్థానాలలోను, అన్ని సంస్థానాలలోను, సంచారించేసెడి యీ సాంస్థానప్రజల కష్టపరంపరలను నిచారించి తేలిసికొని వారిహక్కులను రక్షించుటకు వారిలో స్వాతంత్ర్యస్వాభిమానములను రేకెత్తించుటకు, జాతీయోద్యమబీజములను నాటుటకు వివిధవిషయములపై ఉపన్యాసముల నిచ్చుచు ప్రచారమును సాగించి యీ సంస్థానప్రజల మన్ననలను బడసినాడు.

గ్రంథ రచన.

‘భువనమునఁ బూర్వసంభ్రతపుణ్యరాశి
యనుచు నుదయంబు గాంచిన సుగుణనిధికి
వనము పురమగుఁ బరు లాత్మజనము లగుదు
రవనినిధిరత్నపూర్ణయును ఫలించు’

ఆంధ్రదేశంలో సుమారు వెయ్యేండ్లనుండి సారస్వత
సేవ పలువిధములుగా చేయువారున్నారు. ఈయరుదనశతా
బ్దారంభంలో కవికోటి కోటిగుణితమై వివిధజాతులవారిలో
గ్రంథకర్తలు గ్రంథరచనా విస్తరిల్లింది. అందులో బ్రిటిషు
పరిపాలనారంభమునుండి రాజకీయసారస్వతము భాషాంతరీకర
ణములకంఘా మన దేశంలోనికి దిగుమతీకానడం మొనలు
ఆనదుకులో కొంత నాడమైందీ వుంది. కొంత చెత్తా వుంది.
మొగలు సామ్రాజ్యమువిచ్ఛిన్నమై పాశ్చాత్యదేశీయులు మన
దేశా న్ననుకునే ఉద్దేశంతో అన్యపదేశంగా యిచ్చట
కడుగుపెట్టిపెట్టడంతోనే మన దేశంలోని వివిధపూర్వశాస్త్ర
విషయకగ్రంథాలపై వాని కన్ను పడింది. అందులో గొందరు
దొంగవాకిటకు మంచం వేసి మన యపూర్వగ్రంథమండలిని
యోడలమీద తమ దేశాల కెగుమతి చేసుకున్నారు. మన
రాజకీయపు టలకలోలంలోపడి యప్పుడు చూచుగోక

ముందేప్పుడో చూచుకొని గొల్లు మన్నారు గొంగ పకిన
యార్జెల్లకుకుక్క మొరిగినట్లు. అప్పటినుంచీ మనకు పాశ్చాత్య
సారస్వతమే గ తైంది. ఇంతకూ చెప్పొచ్చే దేమిటంటే రాజ
కీయసారస్వతం మన కీనా మృష్టాన్న మైంది.

అకొంత సిద్ధగలసమయము మనలో లేకపోలేదు. కాని
తెనుగువారు తెలివితక్కువవాళ్ళు అనుకొనే కొండలు
మూఢులుబయలుదేరివారి పలుకుబడిని, నక్కజిత్తులని ప్రయో
గించి మనకు రావలసిన కీర్తిప్రతిష్ఠలను కాజేస్తున్నారు. భారత
దేశంలో నేడో శో ప్తి పృష్టిపూర్తి కావడానికి సిద్ధంగా వున్న
అఖిలభారత కాంగ్రెస్ మహాసంస్థ యొక్క కార్యనిర్వాహక
సభ్యులారాకాంక్ష గనుయొక్క సంపూర్ణచరిత్రమును వ్రాయించ
డాని కుద్దేశించి దేశమంతటా యందుకు సమర్థు డెవరూ యని
సింహావలోకినం చెయ్యగా అంధ్రనాయకుడైన పట్టాభి వారి
దృష్టిపథంలో బడ్డారు. అతని విజ్ఞానప్రతిభను కాంగ్రెసుసంఘ
మువారు గుర్తించి గ్రామమహాత్మ్యభారాన్ని ఆయన నెత్తి
మీద బెట్టారు. దాసోహ మన్నారు. ప్రారంభించాడు.

పట్టాభిగారు గ్రంథకిర్తయనిపించుకోడాని కదేమొదటి
మొట్టగాదు. లోగడ కొన్నిగ్రంథాలను వ్రాసి యున్నారు.
అందులో క్లౌ ప్రధాన మైనది. వ్రాయించికపరిపాలనావిధా
నాలు' తరువాల నాభాషాశురీయవేత్త కాంగ్రెసుమహాసంస్థ
జనన మందన 1885 మొదలు 1935 వరకు (అనగా గ్రంథ

రచనాకాలంవరకు) యీ 50 యేండ్లమంది ఆ వాహానంపై అంత గ
మక్కి పొందుతూ వచ్చిన సరిగానున్నరూపాలను, మనదేశం
లో ప్రతియేటా ఒక్కొక్కమా రక్కడక్కడ జరుగుచున్న
వచ్చిన దేశీయమహాజనసభలకు అప్పుడు తాన్ని స్వీకరించిన మ
హాగాయకులను, వారిరాజకీయాభివృద్ధులను, సంస్థాపకవ్యక్తు
లను, ఆయాసభలందు సర్వజనసమ్మతిగా ఆమోదించు బడు
తూ వచ్చిన శ్రీకానాలను, వాటిఫలితాలను తనకొక్కరికంటె
దేశంలోను, ప్రభుత్వంలోను, ప్రజాభివృద్ధిలోను కలుగు
తూ వచ్చిన మార్పులను ఈమహాసభలలో పట్టించుచు చే
దోడు వాదోడుగా ఉండి తదతరీకాంగ్రహించుకులను పైవి
షయములలో ముఖ్యమైన వాటిమీద తన విశ్లేషణములను,
వ్యక్తికరస్థూ అక్షరాస్యమైన ప్రతివాదుల చదువుకోగినంత
సులభమైనైలిలోను, రాజకీయవిజ్ఞానము హస్తముగియుంటి హృ
ద్యమైనైలిలోను, నేమేమి కాంగ్రహించు సర్వజనంబు లభిమానం
చూపే సర్వజనసామాన్య తలలూపకుంటి సులభమైనైలిలోను
యీ ఉద్దేశ్యాన్ని తనశక్తి సామర్థ్యాలను, సునిశితబుద్ధిని,
అప్రతిమానమేధావిత్వమును ప్రయోగించి రచించాడు.

ఆగ్రంథాన్ని చేతబట్టి యేదేనా ఒకఘట్టం చదవడం
మొదలెట్టామా పదేపదే చదునుబుద్ధులగుతుంది. అందున్న ర
సవత్తరిఘట్టాలున్నాయి. కొన్నిచోట్ల చదువుతూంటే పట్టాభి
గారి కున్నవిషయ వివరణసామర్థ్యానికి ఉండై పోతాము.

ఆయన సమాచారత్వము, సుహృద్భావసంపూర్ణంబైన ప్రతి
భాషాప్రిథిలిస్తూ మేధావిశాలత్వము కండ్లకు గోచరిస్తూ 'అమృత
వల్లభి' అనిపిస్తుంది. ఒకప్పుడీ సర్వజగత్తుకు ఆదర్శప్రాయమైననుతి
గన్న ప్రాచ్యసామ్రాజ్యమైన భవముతోను, ఆచార్యకస్థానముగ
నొచ్చు గాంధీకి తోడు విజ్ఞానసంపత్తితోను, అన్యదేశప్రజా
యత్నిసాధ్యముకాని చతురకార్మికపరిశ్రమలతోను, ప్రబలమైన
సత్త్వద్వీపస్వంత విశ్రాంతమైన భూరివాణిజ్యసంభూతితోను,
ఏనుగు ముందు ఆరువేల కండ్లకిందటనే నాగరికతాగ్రగణ్య
తకు ప్రధానస్థానముగ నెంచబడుచు సకలకళలకు నిఖిలవిజ్ఞాన
సంపత్తికి గురువైనందుకొనించిన యొకమహాజాతి కాలవశమున
నిత్యమై అపరితస్వాసంత్యమై పరాధీనమై నిమగ్నమై
లిచి లెచు పూర్వపు సౌందర్యమును పొందుటకు ఎడెడి ఆవేద
నయు చేసికొని శిశ్యులయత్నములు, అనుభవించు సాధనలు
క్రమంగానుగిరిముగా నీలనిత్యగ్రంథమునందు వివరింపబడుట
చేతయు జాతీయ రాజకీయ నాజ్మయమునందే గాక ప్రపంచ
రాజకీయసారస్వతమునందుకూడె ఊహించనజాతీయమహాసభా
The History of the Indian National Congress
చారిత్ర మగ్రస్థాన మలంకరింపగలదనిటలో నావంతయు
సందేయము లేదు.

నాతోరవశేషము. ఈగ్రంథము పలువిధములైన మితర
భాషలలో బహువర్తనమందుటయు, కాంగ్రెసుమహాసభ యొక్క-

అర్థశతాబ్దోత్పవసమావేశమున బహిర్గతమగుటయు కృతికర్త
యొక్కయు, చరిత్ర భావికాలపు దేశసాభాగ్యప్రవృత్తిని
వెల్లడియగుచున్నది.

౬

ఆ కా శ వా ణి.

‘ఒకచో నేలను బవ్వలించు నొకచో
నొప్పారు పూసజ్జపై
నొకచో శాకము లారగించు నొకచో
నుత్కృష్టశాలోదనం
బొకచో బొంత ధరించు నొక్కొకతఱికి
యోగ్యాంబరశ్రేణిలె
క్కకు రానీయఁడు కార్యసాధకుఁడు
ఖంబు సుఖంబు న్నది’

భరతఖండంలో పాఠ్యచీనకాలంనుంచీ నేటివరకు యేకా
లాన్నిపరిశోధించి చూచినా క్లియపూర్వప్రతిభాశాలురైన
మహాకవులు, విద్వాంసులు, నాయకులు, వర్తకులు, సమ్మో
హసవిద్యాప్రవీణులు, మతకర్తలు లెక్కకు మిక్కిలిగానున్నట్లు
కన్పిస్తును. అయితే యాత్రెగలన్నిటిలోను ఎక్కడో కొందఱు
మాత్రమే శిష్యుర్యకుహర నుందున్న భావపరంపరలను

తమదివ్యవాణిద్వారా యనుకులుస్తున్న కాలంలో దేశమంతటా విరివిడి మేఘవారినికూడా పోయివుంది.

ఏఉద్వేగముంగాని దేశంలో అపచిత్తముగా ప్రచారం సాగింది యెక్కడో పరోక్షాన్ని వుంచుకున్న సాధనములద్వారా ప్రచారప్రయత్నం చేసేవానికంటే ప్రత్యక్షంగా నిలబడి చేస్తే ప్రచారం యెక్కువ లాభకారిగా వుండితీరుతుందన్న విషయాన్ని ఏమాత్రం విచారించుకొని కలవాడేనాకాదనలేదు. ప్రచారవిజృంభణానికే సాధనాలెలాంటివి వేరవేరే. పదులూ నందలూకూడా వున్నాయి. వాటిల్లోను ప్రధానస్థానాలను మించుమించుగా వున్నవేనీ వున్నాయి. విదేశీయుల ఏలుబడి వచ్చిన కొన్నిశతాబ్దాలలో ఆసాధనాలు యింకా యింకా కొద్దిగానే బయలుదేరుతున్నాయి. ఈసాధనాలన్నటిని తలదాగినది వక్రత్వం అంటే ప్రచారకుడు ప్రేక్షకుల కభిముఖంగా నిలిచి సాహిత్యవ్యవహారాలు నిష్కల్మషంగా వెల్లడించడం మున్నమాట. తక్కువసాధనాలన్నీ పరోక్షమందుండేవి కాబట్టి యిది నిష్పాక్షికత్వాన్ని సెల్లడించలేవు. అందుచేతనే వక్రత్వం (ఉపన్యాసం) ద్వారా చేసినప్రచారం చిరస్థాయి జోషుంది.”

■ మన దేశంలో లెక్క పెట్టిచూస్తే లెక్కలేనంతమంది నా హావిద్వారాను అన్నాడు. నాలో కొందరు పరాయిమనిషి

ఉన్నచోట నోరువిప్పలేదు. కొంత తొంతమందున్నా బడ బడా వాగేస్తారు. కొంతమంది కాకితంమీద కలంపెడితే కలియుగవైకుంఠం కనపడేలా వ్రాస్తారు. పభల్లోకెడితే కాళ్ళు సేతులు స్వాధీనంతప్పి దడదడలా పుతారు. ఇది సాధారణంగా మనకళ్ళయెదుట రోజూ కనిపించేదే? వ్రాయసకాడైతే వాచాలత్వం పూజ్యం కావడం, వాచాలుడైతే లేఖరి కాలేకపోవడం సహజంగా లోకమందటా వుంది. ఈరెండు పట్టుబడడానికి పూర్వజన్మసుకృతం ఉండవలసిందే. అల్లాటిపూజనీయులు మనలో వేళ్ళమీద లెక్కవెట్టదగినవారుగా ఉంటారు అయితే భారతీయులై ప్రత్యేకంగా ఆంధ్రులైనవారిలోనుండా తమ దేశంలోను విదేశాలలోనుకూడా తమగంభీరచక్కపవాహధోరణిని చవిచూపించి దిగంతవిశ్రాంతయశోవిజాలురైనవారిలో వివేకానందస్వామి, రామకృష్ణపరమహంస, రాజారామ మోహనరావు, బాలగంగాధరతిలక్ మొదలైన పెక్కురు మహావక్త్రులున్నారు అయితే వారంతా మత్స్యచారికులే.

రాజకయోద్యమప్రచారానికి ప్రధానాంగము ఉపన్యాసమని వదేపదే చెప్పనక్కర్లేదు. వేలాదిజనులలో నున్నతస్థానమున నిలబడి గంటలతరబడి మాట్లాడడం మనేది గొప్పప్రజ్ఞయే ఆంధ్రులలో ఉట్టిప్రజ్ఞావంతులలో సర్. ఆర్. వెంకటరత్నం నాయుడుగా రొకరిని తొలుగుసోదరులంతా యెఱుంగుదురు. కొంతకాలము వారికి శిష్యులగునూఁబవుగ ముప్పవట్టాభి

కూడా గురుసుశ్రామాఫలితంవల్ల కాబోలు వక్రత్వంలో మంచిఉష్ణ కలిగింది. దాన్ని ఫలవంతంగా దెయ్యడానికి యనుభవంకూడా అత్యవసరమే. పట్టభిగా రీవిషయంలో కేవలం వాగదీతు ననాలి.

ఆయన ఉపన్యాసం పరిహితంగానూ, ఉద్దేశపూరితమైన శబ్దావంబరసహితంగానూ ఎప్పుడూ వుండదు. చెప్పదలచుకున్న చరిత్రవిషయాన్ని సహేతుకముగను, సప్రమాణముగను, అకర్షణీయంగాను బలపరచి శ్రోతలు నానందసాగరంలోను; ఆశ్చర్యతరంగాల్లోను ముంచివేసి ఉడిగించే ప్రయత్నంపైగా ప్రతిమాటా మధుకణాలను విరజిమ్మేటట్టుగాను, అమృతం త్రోవకిసలాడేటట్టుగాను ఉంటుంది. ఒకప్పుడు భావోద్వీక్తాన్ని మరొకప్పుడు ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది. నవరసభరితమైన సభారంజకమైన ఆయన ఉపన్యాసానికి ముగ్ధులు కానివారుండరు.

పట్టభి మాతృభాషలోను, హూణభాషలోను, ఉర్దూ మొదలైన దేశీయభాషల్లోను సరింతరము యెడతెగని పరిశ్రమనలన సునిశితపాండిత్య ములనల మకొన్నాడు. ఆయన ఏభాషలో ఉపవ్యసిస్తున్నా అతరభాషాపదముల కలగలపూవుండదు. నిరుపమైన సరళమైన సుధామూఢురీలహరిని బోలి నడుస్తుంది. పైగా ఆయన ఉపన్యాసంలో మాట్లాడేభాషకు అను

గుణమైన భాషాసాంప్రదాయస్థిమితలైనవదాలు, సామెతలు, జాతీయములు, చాటువులు-వర్వతప్రదేశాన్నుండి కొండదిగువ సెలయేటిలోనికి చమత్కారంగా నీరు దొర్లి నట్లు దొర్లుతాయి ఎన్నిగంటలు మాటలాడనివ్వండి మనము ప్రతినిత్యమూ అలవాటుగా వాడేవి మనభాషలో ఎరుసుకుపోయిన ఇంగ్లీషు మొదలయిన అన్యభాషాపదజాలములో నొకకణమైనా జారడమంటో వుండదు. ఇల్లావాయులాడే శక్తి నంశు లరుదుగా వుంటారు. లోగడ చాలాకాలం మదరాసు జప్టిన్ మంత్రివర్గాని కగ్రస్థానాధిపతియై ఉంఛసాంస్వతాభిమానియై ఉండియుండే భాషాత్రియీవేత్తయై రాజకీయవేత్త యనిపించుకొని ఉచట మంత్రిపదవికి తిలోనకా లిచ్చి దివి కేగిన క్రీ.పూగల్లురాజు వారి కుండేదిట. తర్వాతి ఉంఛగ్రంథమున్న కనుక సార్థకత సిరీకరించుచున్న దగ్గరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారుకూడా ఉపన్యాసవేదిక నెక్కి దిగేవరకూ పక్కకంటితో ప్రాచీనాంధ్ర భాషాసాంప్రదాయప్రదర్శనమా యేమిది యనుకొనునట్లు మహాసభపై సమ్మోహనాస్త్రం విడిచినట్లు భావపరంపరలను గుప్పేవాడు.

బొంబాయి నగరంలో ఒకప్పుడు సమావేశమైన దేశీయ మహాజనసభలో పట్టాభి ఒకతీర్మానంమీద వందలాది మాల్వీలు, ఉర్దూపండితులు వుండగా ఉర్దూభాషలో అసర్గళ

యింకా యెంతమందో వాదోపవాదాలు చెయ్యడానికి నర
లోని కస్తులను బయటకు తీసి పదును పెట్టుకొని సిద్ధంగావున్న
యోధులవలె సంసిద్ధులై యున్నారు. పట్టాభిగారి ఉర్దూపాండి
త్యప్రతిభ కాసభలో వున్న మాల్వీలు, ఉర్దూపండితులు
నిశ్చేష్టులై నిర్వీక్షులై నారు.

పట్టాభిగారికున్న వాంఛలే వాదశక్తి యప్రతిమానము.
ఒకప్పుడాయన ఎదిరవానిమును సుంకంబాలుగాచేస్తూ, తన
వాదనను బలపరుచుకొని నిరీకరణం చేసుకోడానికి సన్నేయుక్తు
లను హేళువానిమును తద్వాదికాశెల్వమును వేయగళ్ళతో
లక్షచెవులతో వింటూన్న ఆసభలోకి యున్న ప్రసిద్ధపురు
షుడు ప్రక్కనున్న తన స్నేహితుడితో “అహ! ఏమి యద్భు
తవాదశక్తి. ఆఆ యుధానికేరెండునైపులా పదునుపెట్టి మూడో
నైపున శిలాకర్మశములైన కఠినవంతాలు నిగించాడుగాబోలు
ఈయన డాక్టరయ్యాడు కాని లాయరే. అయితే హైకో
ర్టులో ప్రాక్టీసంతా యాయనే గుత్తగొనేవాడు. అన్నాడు.
ఆస్నేహితు డామాటలు విని అందుకు సందేహమా అన్నట్టు.
పట్టాభివాదినాబలము ప్రతివాదుల కప్రతిహతము, అనివార్య
మూను. ప్రపంచంలో ఎవరికీ తట్టని ఊహలాయనకు తట్టడం
నల్ల వాళ్ళు దివిటీక్రంది దీపాలవలె నెలనెలబోతూ కళావిహీ
నులై పోయి మృత్యుశా కాలువలకిందే.

ఒక సంవత్సరం పాటూలో అఖిలభారతకాంగ్రెసు సంఘసభ జరిగింది. దానికి దానలసినవాళ్ళంతా వచ్చారు. ఎంతో తటంగం జరుగవలసివుంది. ఆసభలో వేదో యొక హంశంమీద మనపట్టాభి కి జహ్నుకుంఠితుని జనకుడును, న్యాయవాదవృత్తిని వివర్ణించేవరకు మూరపుఖండంలో న్యాయవాదిగావుండి యచటి న్యాయస్థానాలను తనవాగ్దేయ శత్రువు చేడి ట్రాతలూగించిన స్వర్ణీయమోతీలాల్ నెహ్రోగిని : వాదప్రతివాదనలు చెలరేగిననట. ఆపక్షిద్యుద్ధు లిద్దరు సుంజులకొలది యొకరినిమించి యొకరు చూపుతూ వచ్చిన సుదనాపిమ, వాక్కుశిలము, యుక్తిప్రయుక్తులు, ఎత్తిపొడుపులు, విద్యనై ణులకు ప్రకృతిచిహ్నములైన యూసశింపులు, కొక్కడ సభ్యుల నందరిని చకితులుగాను, విభ్రాంతులుగాను చేయ్యక మేకాకుం డా పట్టాభిలోగల యనన్యదుర్లభ మైన ప్రతిభ విశేషమునంతము ఖముల బ్రకాశించి సభామండపం యావత్తూ జ్యోతిర్మయం అయినదట.

2

ప త్రి కా ప్రి చా ర ము.

‘సేత్రి పౌఢవిహారులైన నిపుణుల్

నిగదించనీ మెన్ననీ

ఖ్యాతి జెందిన సంవదల్ నిలుచనీ
 గాఢంబుగా సాగనీ
 ఘాతం బప్పుడు పొందనీ నియత్తిమై
 గానీయుగాంతంబునకే
 నీతిశ్లాఘ్యుడంటు దప్పుకుగదా
 .నిత్యంబు ధీరోత్తముల్.”

పదేసంలోగాని యేనూతనోద్యమాన్నైనా ప్రచారం చెయ్యవలెనంటే దానికి ప్రధానాధారాలు రెండుమాత్రమే. ఒకటి వక్తృత్వం. రెండవది వార్తాపత్రిక. అది నాగరికత వ్యాపింపజేయవలసివచ్చినప్పుడు సాధనంగా ఉంటాయి. పత్రిక నడపడం అనే వ్యవహారముతో కెంతో నేర్పొందాలి. వివిధ ప్రాంతములలోని సమాచారాలను స్వీకరించడం, లోకజ్ఞానాన్ని పెంపొందించే వ్యాసాలనే ఏర్పాటుచేడం, ఇంకా ఎన్నోకష్టాలుంటాయి. మన పత్రికలో మహాత్మాగాంధీగారి నాగ్రిమించిన పత్రికలు చాలామంది ఉన్నారు. కొన్ని చుట్టూలుపుట్టి మధుగో మాషిపోతాయి కొన్నింటి కేడాదిలోనే బడిసికొనుతుంది. దీనిక్కారణాలన్నీ వున్నా అసలు కారణం సంపాదకుని అసమర్థత.

సాధారణంగా మానవసృష్టికంచంల్లో మాటలాడగల వాడు కలమాడవలెనని కలమాడించేవారికి నోరుపెగలదు. మనపట్టాభి యీ రెండంటల్లోనూ ప్రముఖులను పొందినవాడే.

నోరు విప్పేడా గంటలాదిగ గణగణమోగిస్తుంది. కలంచేత పట్టేడా కలకల్లాడవలసిందే. ఈయనకూడా వార్తాపత్రిక నడపాలనే ఉత్సాహంకలిగింది. వెంటనే లేజిక్ లేచిందేవు యాణమన్నట్లు లేవదీసాడు మూడోనాటికి పేరేమి పెట్టడమా అని ఆలోచించి దినవాణి, తరవాణి, కొరడా, బిరడా మలాటి పేర్లు పనికిరావు. పేర్లోకూడా జన్మతంత్ర్యం ఉండాలి అని తన పత్రికకు “జన్మభూమి” అని నానుకరణం చేసాడు. చూడండి పేరెంత పఖండబండిగావుందో—

అయితే మొగట్లో మాన్యభాషలో నడుపుదామా? రాజకీయభాషలో నడుపుదామా అని యోచించి యోచించి చివరకు ఆంగ్లభాషలోనే నడపడానికి నిశ్చయించాడు. అప్పుటి దేశకాలపరిస్థితులనుబట్టి ఆంగ్లపత్రిక అవసరమైంది కూడా. దాని క్కారణాలుగూడా లేకపోలేదు. అదంతాచెప్పి మిమ్మల్ని విసిగించడ మిష్టంలేదు. జన్మభూమికి మనభాషలో సరియైన అర్థం వుట్టినచోటుఅని. సరియైన ఇంగ్లీషు మాట Birth Place

పేట్టాభిగారి జన్మభూమిలోని వ్యాఖ్యలను, సంపాదకీయ వ్యాఖ్యలను చదువుతూన్నప్పుడు అందలి సునిశితవిమర్శనా చాతురీగరిమ, వివిధవిషయాలపై పోషకపరిజ్ఞానము సూటిగావేసే పొడిమాటలు, ఇడయమ్ము, సిక్కు చూళ్ళి పాయప్రకటనము వంటి

కాధిపతి సంపాదకుడునైన ఆయనప్రతిభ ప్రతిఫలించేది. ఆయన అసలే నిర్మోగమాబమైన మనిషి. అందులోను ప్రజాబాహుళ్యానికి సర్వాంగసుందరంగాను, విజ్ఞానవిహితంగాను, జాతీయోద్యమాంకురాలు వెల్లివిరిసేలాగాను ప్రచురించే తన పత్రికలో అలాటి అసభ్యాలకి తావుండనిస్తాడా?

జన్మభూమిపత్రిక పట్టాభిగారి జన్మభూమిలో నడిచింది. యనతికాలమేయైనా ఆపత్రిక తన యశోవల్లకను భారతదేశమంతా అల్లుకోవడమే కాకుండా విదేశాలకు పయనించి అక్కడివిజ్ఞానవేత్తలను, గొప్పగొప్ప ప్రతికాధిపతులను, పత్రికాపాఠకులను, భారతీయప్రతిభావైశిష్యంతోను, ఆవేశపూరితగంభీరవచోమాధుర్యంతోను, సుప్రతిష్ఠితమైనందవభావపరంపరలతోను దిగ్భ్రమ నొందజేసినది.

ఆంధ్రవిజ్ఞానవేత్త, నైద్యవిద్యావేత్త, జాతీయవిజ్ఞానజీవననిర్మాత యైన పట్టాభి ప్రతికాసంపాదకత్వమును త్యజింపకుండా బొంబాయి, కలకత్తా, అలహాబాద్, లక్నోలవంటి యేమహానగరంలోనైనా అంగ్లదైనికపత్రికకుగాని, అంగ్లవారపత్రికకుగాని సంపాదకుడుగా వుండివుంటే ప్రపంచమందలి సుప్రసిద్ధపత్రికాధిపతులను లెక్కపెట్టకుండా ఒకటోవాడుగానో, రెండువాడుగానో వచ్చియుండేవాడు. అంతేగాకుండా హిందూదేశప్రతికాసంపాదకమండలికి నాయకమణిగా విరాజిల్లుచుండేవాడు. కాని యామేధావి దేశంలోని అన్ని

విధములైన ఉద్యమాల్లోను తీవ్రస్వభావం చేయవలసి వచ్చి నందున నాయోగ్యతను పొంద లేకపోయినాను.

పట్టాభిగారికి ప్రజ్ఞ ఒకదాల్లోవుండే మంకొకదాల్లోలేక పోలేదు. ఏనూతనవిషయాన్నిగాని, నిమిషాలమీద తప్పిలే గంటలమీద అవగాహన చేసుకునే బుద్ధిపై శిష్యంవుంది. ఇన్ని లోకవృత్తాల్లో తలనూర్చి పనిజేసే ఆపజ్ఞాధురంధరుని వ్యవహారదక్షుడనికూడా అనితీరాలి. ఏనూతనవ్యవహారం ఆయన చేతిలోబెట్టినా అరిటిపండువాలిచేటంత సుగాయానంగా చేసి పారేసేవాడు. అస లాయనకు క్రొత్త ఏమిటి? అన్ని హృహ్లా విలే. వ్యవహారనిర్మాణక్షేత్రంలో అందే పేసిన చెయ్యి. వ్యాపారసంబంధమైన వ్యవహారాలను, వందలు వేలు చిక్కులు విడదీసి పరిష్కరించడంలో గొప్పజేర్లు సంపాదించాడు. అన్ని ఆస్తులలెక్కలను ఎంతగడవగొయ్యగావున్నా నిమిషాలమీద అణాపై సూత్రోకూడా చిక్కులు విడదీసేవాడు.

బ్రిటిషుప్రభుత్వంలో కొన్ని యేండ్లనుంచీ వేలాదిజీతాలను పుచ్చుకుంటూ పెద్దపెద్దజిగ్గీలు, బిరుదులూ తెగిలింను కొని ప్రత్యేకప్రభుత్వశాఖలలో ప్రధానోద్యోగులుగా పని జేసే వందలాదినాయనమ్మలు మానాలకి మానాలు శ్రేణులు కట్టికట్టి గుంజుకొని యహోరాత్రాలు క్రిందా మీదా పడి తుదకి తప్పుడు తడికలే తయారుచేసి ప్రభుత్వంవల్ల చివాట్లు

తింటూ బానిసలు కాబట్టి గడగడలాడుతూ దొరతనానికి చేతు లొగ్గేమాదిరి కాకుండా నట్టాభిగారు మారకపురేల్లు రేషియో, బాంకింగ్ మంకా మితనములైన ఆర్థికసంపత్తిని బలపరిచే యనేకవిషయములను తృణప్రాయంగా తృటికాలంలో అణా వైసలతో కూడా విడగొట్టి ప్రాజ్ఞత కలవాడు. ఆర్థికశాస్త్ర విషయములను అన్యదేశాల కుక్కడానోయినను ఆర్థికశాస్త్రం లో గొప్పయని తాను చెప్పుకుంటూ మితరుల మెప్పులనందు కుంటూ నచ్చిన వారితో సమానుడుగా తూగుతాడు, అట్టి యఖండన్యహరిజ్ఞానదీపికి ఆయనలో వుంది.

ఆలోచన్యనహరిజ్ఞుడు చెప్పేడు. సంకుచితభావాలకీ, చిన్న చిన్న సంస్థలను స్థాపించడానికి యత్నించలేదు. ఏదీ మొదలుపెట్టినా వందలాదిపెదలు బ్రతికడాని కాధారంగా వుండేది. వివేక లాభాలు వచ్చేది పెద్దయెత్తుగా ఆరంభించే వాడు. ఆరంభించినదగ్గరనుంచీ అడుగుకు అంచనాలు వేస్తూ యెంతటివాడైనా బోల్తాకొట్టించి కార్యం సాధించి, కార్యశూరు డనిపించుకున్నాడు.

ప్రతిరాష్ట్రంలోను జీవితభీమకంపెనీలు విశేషంగా బయలుదేరి విరివిగా లాభాలు తీస్తూ దినదినాభివృద్ధిగా సర్వ తోముఖంగా విజృంభించి బాగుపడటం చూశాడు. ఆంధ్ర రాష్ట్రాని కూడా ప్రత్యేకంగా ఆంధ్రులకొక భీమాకంపెనీ

పుండితీరవలసిందేనని యోచించి తనవ్యవహారదక్షతను, పలుకుబడిని, ధైర్యాన్ని ఊతగా జేసుకొని ఆంధ్రయున్నారెన్నుకంపెనీ స్థాపించాడు. అదియున్నాను హిందూదేశంలో ఇంచుమించుగా అంతా శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి ఊతగాభివృద్ధి సందుతోన్నది. మహానగరాన్నిటిలోకూడా యీ కంపెనీకి బ్రాంచిలు స్థాపించాడు. కాని కొన్ని కారణాలవల్లనే తానాకంపెనీతో సంబంధం వదులుకున్నాడు.

అంతటితో అగాడా! హిందూస్థాన ఇన్సూరెన్సు అనే సంస్థను స్థాపించాడు. ఈనాడు దేశంలో నాల్గువేపులకు ప్రాకి గొప్ప వ్యాపారం నడిపిస్తూన్న భారతలక్ష్మీబ్యాంకు, ఆంధ్రబ్యాంకులను స్థాపించాడు అవి యిప్పుడమోఘంగా పని చేస్తున్నాయి. ఈసంస్థలను స్థాపించడంలో ఆయనచూపిన యోషిక, ధైర్యము, పరోపకారపారీణత మెచ్చుకోతగ్గదే. ఆ పిమ్మట కొంతమంది మిత్రులతోగలసి హిందూస్థానీపబ్లిషింగ్ కంపెనీ స్థాపించాడు. ఆలండయా స్పిన్నర్లు, ఎస్సెషియేషుల్ ఆంధ్రీశాఖ స్థాపించి జనులందరకు చౌకధరలకు వస్తువులందే యేర్పాటు చేశాడు.

ఇవన్నీ యతని కార్యనిర్మాణదక్షతకు నిలుగాళ్ళు. పట్టాభి దురదృష్టవశమున నీచార్భాగ్యబానిసదేశంలో పుట్టకుండా స్వాతంత్ర్య మనుభవించే యేదేశంలో పుట్టినా అతడు

వలంతర్జాతీయచరిత్రశాస్త్రవేత్తగనో, వలార్జున్కృష్ణకరుగనో,
 ఏమైనాన్నియల్ టిప్పరుగానో యుండియుండేవాడు. మానవు
 ని భావోన్నత్యం తెలిసికొనడం తన దేవతలకేగాని మానవ
 ప్రపంచాని కెప్పుడూ సాధ్యంకాదు.

౫

కాంక్షానుసేవ

“పరిపాలనాదోషవప్రభదన మొన

ర్పంగ గాంధిమాట ఫిరంగిగుండు

రంధ్రంగతాదాయ రంకులు నధిమంప

బడ గాంధిమాట తుపాకిరవ్వ

హైందవ నిర్బంధనాదర్శనములగోయ

రహి గాంధిమాట వజ్రంపుతునక

భారతీయాసౌఖ్య వనవృక్షములఁ గొట్టు

టకు గాంధిమాట గొడ్డంటిదెబ్బ

దేశవిప్లవ శాసనాబ్ధిశతరణ

కరణతరణియె గాంధివాక్సరణి ధరణి

కలుమలకు తోట సౌఖ్యమ్ము కలుగుటాట

అభయముతోట గాంధిమహాత్ము మాట.”

మొదటినుండి యట్టిలోపాత్తరపురుషుని యడుగుజాడలలో నడచిన పట్టాభిభావమార్గ మింకొకవంక కెట్లుపోవును. ఆతడచంచలజాతీయవాది. అదినుండి కాంగ్రెసుసభ్యత్వమును స్వీకరించిరాడు. మనదేశమం దాచూరాష్ట్రంబులలో ప్రతివఱా జరుగుతూ వచ్చిన దేశీయమహాసభలకు, కాంగ్రెసుసంఘసభలకు, కార్యనిర్వాహకనర్గసభలకు హాజరయ్యేవాడు. అక్కడ చేతులు నలుపుకుంటూ కూర్చోకుండా తానుకూడా సభాకార్యక్రమాల్లో భాగంపంచుకునేవాడు. అంతేకాదు ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రధానపాత్రినే ధరించేవాడు. అవసరమునెంబడిని క్లిష్టపరిస్థితుల్లో తగినసలహాల నిచ్చేవాడు. ఆకారణంచే అనతికాలంలో మహామేధావంతుడనీ, దేశ సేవకాగ్గిగణ్యుడని రాజకార్యధురంధరుడని పేరుపొందాడు.

పట్టాభి ముఖ్యంగా నాసభలకు హాజరైనప్పుడు నాంధ్రీరాష్ట్రవిషయకములైన సమస్యలుమీద దీక్షగా కృషిచేశాడు. నేనాంధ్రాభిమానిని అని నిరూపించాడు. కాంగ్రెసుసేవకు ప్రధానాంగములైనవి నిర్మాణకార్యక్రమము, అసహాయోద్యమము నని విశ్వసించి వాని నిర్వహణమునకు యథాశక్తిగా పాటుపడ్డాడు. మహాత్ముని రసనాగ్రమునుండి వచ్చు నిగమములను సుగమములుగా విప్పి చెప్పగల భాష్యకారుని, ఆతని ప్రవచనములకు రచనకు వ్యాఖ్యాత అనీ మెప్పుపొందాడు.

ఒకప్పుడు కాంగ్రెసు చీలికలై వామపక్షము, కుడి పక్షమునని వేరుపడిపోయి వామపక్షమువారు కాంగ్రెసును వాదులకు శాసనసభాపక్షమన మనశ్యకర్తవ్యమని ఆందోళన మొదలెడితే కుడిపక్షంవారు కూడవన్నారు. ఆపరిస్థితుల్లో పట్టాభి కుడినైపునే వుండి శాసనసభలలో మంత్రిలకు రాజ్యాంగవిషయకసంపూర్ణాధికారము, శాసనసభామోదితములైనచట్టములను గవర్నర్లు రద్దుచేయే యధికారంరద్దయి యవి యనులుజరిగే అధికారము లభించునరకు శాసనసభాప్రవేశప్రయత్నము న్యర్థమని నిరుపయోగమని గుండెకొట్టుకొని వాదించి సద్దుపద్దని ఢంకా పజాయించి చెప్పాడు.

మంచివున్నచోట చెడ్డావుంటుందీకదండీ! అవి రెండూ కలుపిల్లులుగా! చూడండి గాంధీమహాత్మునికి మిత్రకోటిలోని వారంతా యీవిధంగా మొరబెడుతుంటే మహాత్మునికిబంధువర్గంలోనివారు గూడవులాసేదార్లు అయిన రాజాజీప్రభృతులు పైశాసనసభా ప్రవేశ సమన్య రావడంతోటే చాటుచాటున, చంకలెగరేసి పదవీవ్యామోహ పాశబద్ధులవడంచేతో; రాజ్యాంగము ఘంటావదంగా నడుస్తుంది. ఫరవాలేదని భ్రాంతి పడో యెన్నికలు గానడంతోటే దీక్షతో అహంరాత్రాలు ప్రచారించేసి తాముకూడ అభ్యర్థులుగా నిలబడి జయమంది శాసనసభ్యులై అంతఃపురం మంత్రిలై యేంబావుసున్నారో, యెన్నితికమకలు, అవస్థలు పడ్డారో కళ్ళాగాచూచాంగా!

అటుపిమ్మట వారంతటవారే మాకీవదవులొద్దు మొదలై అని బయటపడ్డాక పట్టాభిగారి యభిప్రాయము సరియైనదే యని పెద్దలుగహింపలేదా! పట్టాభిన్నేహితులు కొందరు నువ్వు కూడా శాసనసభకభ్యర్థిగా నిలబడమనిబోధించి నానాచివల్లు తిన్నారట పట్టాభిచేత నిజమేనేమో?

నిర్మాణకార్యక్రమంలో నిర్మలపిశ్వాసం కలిగియున్న పట్టాభి అఖిలభారతచర కాసంఘసభ్యుడుగను, ఆంధ్రరాష్ట్ర చరకాధ్యక్షుడుగను ఉండి ఖిద్దరు ఉత్పత్తికి, గాఢమపరిశ్రమల ప్రోత్సహానికి తీవ్రమైన కృషిచేశాను. అస్పృశ్యతానివారణ మంటే పట్టాభి కభిమానం మెంప. ఇది కాంగ్రెసుప్రణాళికలో చేరకుండానే విద్యార్థిదశలో గురుపాదులు సర్ లర్ వెంకట రత్నంనాయుడుగారి ఉపదేశప్రోత్సములవల్ల హరిజనసేన నారంభించాడు. ఆ రోజుల్లో బందరువంటిపట్టంలో బ్రాహ్మణ గృహస్థుని పట్టాభి హరిజనులను తనముంటిసేనకులుగా నియమించి అస్పృశ్యతానివారణ కాదనకుడైనాడు.

౯

రాష్ట్ర ప్రజోధము.

“విద్యాభోజులు రాజరాజులు కవుల్

వీరవీరుల్ కృష్ణరా

ట్రాన్స్మ్యూట్ పెక్కురు జన్మమందిన పవి
త్రాన్స్మ్యూట్ మోహంధమై
అద్యారబ్ధమహోద్యంబునకు రా
దచ్చోట నిస్తేజమై
విద్యార్థిప్రభ యస్తమించెనని యు
ర్విన్నింద పాలాదురే?"

ఆహా! మూడుకోట్లమంది సుపుత్రులం గన్న యాంధ్ర
మాత యెందులకో కన్నీరిడుచున్నది. ఎందులకో యననేల?
తోడికాంత లందరుస్వతంత్ర భూషణాంబరధారిణులై ప్రత్యే
కరాష్ట్రవైభవానువిలసితలై కళ్ళు షెళ్ళు మనుచుండ మనతల్లి
కిది తలవంపుగాదా? అంధ్రపుత్రులు నిర్వీర్యులా? తోడి
వారలకు ఏవిషయంబునను దీటులేకాని దీనులు కారుగదా?
తమమాతృమూర్తి దీనత నడంపలేరా?

పట్టాభి నిలుపునా ఆంధ్రుడే. ఆరూపములో ఆవేష
ములో, అభిభాషణములో, అభిప్రాయాలలో, అభిమానంలో,
అదీ ఇదీ అననేల అన్నిటిలోను ఆంధ్రత్వంతోలుకామతూ వుం
టుంది. ఎన్ని దేశాలో మానతో సమానప్రతిపత్తి లేనివిప్రత్యేక
రాష్ట్రాలు సంపాదించుకున్నాయి. అయితే దేశాంన్నంతనీ
భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రపద్ధతిని విభజన చెయ్యందే ఆయా
రాష్ట్రములు ఆర్థికంగాను, వైజ్ఞానికంగాను, ఆధ్యాత్మికంగాను,

బలవత్తరంగాను నృద్ధిపొందజాలననే అభిప్రాయము విశ్వాసముగల పట్టాభి ఆయుద్దేశాన్ని మనసులో బెట్టుకొని 1911 - 1912 మధ్యలో అనగా యిప్పటి కించుమించుగా ముప్పదిరెండేండ్ల క్రిందట ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్రముయొక్క అవశ్యకతను నిరూపిస్తూ ఆంధ్ర రాష్ట్రము అవసరమా కాదా (Andhra Province for againsf) అనే గ్రంథం విశ్వసనీయములైన ప్రమాణాలతో వ్రాశాడు.

మనదేశంలోని ఆంధ్రనాయకులు చాలామంది సమయానుకూలముగా అవసరం వచ్చినప్పుడు ప్రత్యేక రాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకతను గూర్చి యనేక విధములుగా ప్రబోధంచేస్తూనే వున్నారు. ఈ ముప్పదియైదేండ్లనుండి కాని అదెందుచేతనో మందుతిన్న పామల్లా మందకొడిగానే వుండిగాని రెచ్చిల్లలేదు. మనదేశంలో కాంగ్రెసువారు మంత్రీపదవులను స్వీకరించిన తర్వాత ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకత విషయమై శాసనసభలోనొక తీర్మానంచేశారు. అది గవర్నరు సమ్ముఖాన్ని జరిగింది. శ్రీ మద్రాసు గవర్నరు కూడా సుముఖంగానే వున్నాడు. అది ఫలితంలోకి వచ్చేసరికి గొడ్డుగేది బపోయింది. దీనిక్కారణం అరవల అడ్డుకో లంటున్నారు. నిజానికి దీనికూడా ఆలోచించనలసిందే ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్ర మేర్పడితే యిప్పుడు ఆంధ్రదేశాదాయంలోంచి తమిళదేశానికి ఖర్చుపెట్టే నాలుగో వంతు సున్నయిపోతుంది. పైగా చాలామంది అరవవాళ్ళ

కుద్యోగాలు లభింపవు. ఇలాంటిసమస్యలు ఎన్నో వున్నాయి. ఈ విషయంలో అప్పటి కాంగ్రెసు ప్రధానమంత్రియైన రాజగోపాలాచారిగారు ఏదో కుమ్మక్క- చేశాడని ఆంధ్రుల్లో చాలా మందికి అనుమానం వుంది. రాజగోపాలాచారిగారని నిర్ధారణగా చెప్పలేముగాని మొత్తాని కెవరో తమిళనాయకులే అయియుంటారు. సరి దేహం లేదు.

ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు తగిలే యాయుడుకోలు ఒక్క- తమిళులమీదకే తోసెయ్యడంకూడా న్యాయంకాదు. మన తెలుగువారిలోగూడా చాలామంది పదవీవ్యామోహపాశ బద్ధులై పదవులు పొందించగానే ఆంధ్రరాష్ట్రప్రజాభాగిని మీద నీళ్ళు చల్లుతూవచ్చారు. ఏనోళ్ళతో కావాలని డబ్బు వాయిచారో ఆనోళ్ళతోనే కొన్నిచోట్ల వ్యతిరేకులుగాను, కొన్నిచోట్ల మానులుగాను ఉంటూవచ్చారు. పట్టాభిమాత్రం ఆయన భావాలనిమార్చుకోలేదుగాని భీమాకంపెనీవగైరా సంస్థల ప్రచారంమీద బడిపోయి తగినసమయంలో దీనివంక చూడలేదు. ఇతడు కొంతకాలం ఆంధ్రరాష్ట్రసంఘానికి అధ్యక్షుడుగా వుండి మిగుల నేర్పుతో రాష్ట్రవ్యవహారాలు చక్క- బెడుతూ వచ్చాడు.

ప్రథమాంధ్రమహాసభ గుంటూరుజిల్లాయందలిబాపట్ల పురమున జరిగింది. ఆసభకు కీ. శే. బయ్య నరసింహేశ్వర

శర్మగారు అధ్యక్షుడుగావుండి బహుశ్రద్ధగా కార్యక్రమ నడిపి యేవో తీర్మానాలు చేసారు. అప్పటినుంచి యేటూ జరుగుతూవచ్చిన ఆంధ్రరాష్ట్రమండలి వేర్వేరుసభలకు హోరయ్యేవాడు పట్టాభి అతలెక్కడి కళ్ళినా గోళ్ళుగిల్లుకుంటూ కూర్చోడు. ఏదో ఒకపనిచేస్తూనేవుంటాడు. అక్కడ ఆంధ్ర మహాసభలలో జరిగే కార్యక్రమంలో నాయకత్వం వహించనిచేస్తూ వచ్చాడు. దీనివలన పట్టాభికి ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రమంటే యెంత వాంఛవుందోచూడండి 1928 సత్సరములో ఏర్పడిన భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రవిభజనసంఘాని కధ్యక్షుడు వుండి మనరాష్ట్రోద్యమానికి బలం చేకూర్చుతో వచ్చా.

అయితేనేమి ముప్పదినవత్సరాలనుండి ప్రయత్న చేస్తూన్న ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రసమస్య చల్లబడిపోయింది. అట్లోకే విజయనగరం కుమారరాజావారును ప్రస్తుతం సంయుక్త రాష్ట్రాల శాసనసభాసభ్యులును, వారణాసీనగరపరిపాలకులు ఆంధ్రాభిమానులు నైన సర్. విజయాగారు ఆంధ్రరాష్ట్ర సంఘాధ్యక్షుడై యీనాలుగేండ్లలోను ఆంధ్రదేశమంతా పర్యటనం చేసి ఆంధ్రులలో రాష్ట్రవాంఛను ఇబ్బడి చేయగ నారు. త్వరితకాలంలోనే ప్రత్యేకరాష్ట్రసిద్ధి కలుగజోతుందని ఆశారేఖలు ఆమహాశయుని ప్రచారఫలితములుగా కనిపిస్తాయి. ఇంతకీ ఆంధ్రుల అదృష్టం ఎలావుందో?

ఉ ప న ం హా ర మ్ము.

పట్టాభిగారివద్ద లోగడ చెప్పబడిన ప్రజ్ఞలేగాక మఱా క్కవిశేషగుణంకూడా ఆయనలో మూర్తీభవించి ఉంది. ఈ కాలంలో ఒక్క మహాలోభులకేతక్క తక్కినవా రెవ్వరూ దాన్ని చేపట్టరు. అంతమాత్రంచేత పట్టాభిగారు లోభి యని శంకించడానికూడా వీలులేదు. పట్టాభిగారి పొదుపరితనానికి లోభుల పొదుపరితనానికి హస్తీ మశకాంతరం తేడావుంటుంది. లోభులు వాళ్ళు తినరు. ఒకళ్ళకి పెట్టరు. తినేవాళ్ళనిచూస్తే వాళ్ళకి తల తిరుగుతుంది. ఇతరులకు పెట్టేవాళ్ళని చూస్తే ఒడలు కంపర మెత్తుతుంది. పట్టాభిపొదుపు అలాటిది గాదు. దానిలో కూడా విజ్ఞానము ప్రతిభా ఉంది. అయితే యీకాల ములో దూబరాఖర్చులు చేసేవారూ, బడాయికోరులూ, దివా లాపాచ్చాలూ దాన్ని విపరీతభావంతోను, యీనడింపుతోను, ఆయన్ను లోభి అనుకోవలసిందేగాని ప్రపంచజ్ఞానం సంసార లక్షణాలు కలవా డెవ్వడూ అనడు. అనలేడు. ఒకవేళ అన్నాడా వాడు శుద్ధమూర్ఖుడు.

పట్టాభి పొదుపరి అనకుండా వుండలేము. ఆపొదుపు లోనూ గూడా యెంతచమత్కారమో, ఎంతసహనమో, ఎంత విజ్ఞాన మున్నదో యోచించండి. ఆయనకు నిష్ప్రయోజన మైనవస్తువేదీవుండదు. ఏవస్తువు నెన్నివిధాలుగా ఉపయోగించు

కోవచ్చునో అనేర్పు అతని కలవడింది. ఇతరులకది అలవడడం కష్టసాధ్యం ఆయన యేదేనా సభకు వెళ్ళి అచ్చటజరిగే వాద ప్రతివాదముల నాలకిస్తూ యండలి ముఖ్యవిషయాలను తన చేతులోపున్న వార్తాపత్రిక అంచులమీద రెండువైపుల కాళీ స్థలంలో వ్రాస్తాడు. తాను హోటలునుంచి తెప్పించుకొన్న ఇడ్లీపొట్టలానికిచుట్టిన దారమును జాగ్రత్తగావిప్పి పేని కాకి తాలు కుట్టుకోవడాని కొకచోట జాగ్రత్త పెడతాడు. పొట్లం కట్టిన కాకితాన్ని జిడ్డుచేతులు తుడుచుకునేందుకు ఒకచోట నిక్షేపం చేయిస్తాడు. పొట్లం తానురాకును దొడ్డిలో ఖొట్టిలో నిల్వచేయించి వాటిని, జిడ్డు తుడిచిన కాకితాలను గుర్రానికి గుగ్గిళ్ళుడకేసే పొయికింద మంటకుపయోగింప చేస్తుంటాడు. ఆయనకు వచ్చిన పోస్టుకవర్లను విడదీసి బజారుబిల్లులకుపయోగిస్తాడు.

అయితే పట్టాభి మొదటినుంచీ కష్టముల కలవాటు పడినవాడూ మితవ్యయంతో జీవయాత్రనుసాగించుటకలవాటు పడినవాడు అనడంచేత ఆఅభ్యాసమాతనికై శ్వర్యవంతుడైనా నహజస్యభావం కానడంచేత విసువ లేదు. పడువ ననసరమూ లేదు. ఇదంతా యెందుకు? కోట్లాది అర్బుదాది రాబడి వచ్చే ప్రభుత్వంవారు యుద్ధపరిస్థితులవల్ల వస్తువులన్ని కరవై పోయిన తర్వాత సినీమాలద్వారా వార్తాపత్రికల్లోనూ పట్టాభిగారి మార్గాన్నే మరొకవిధంగా ప్రచారం సాగించడం లేదా?

అదినుంచి అంతంవరకు కాంగ్రెసు 'నో-ఛేంజిఫార్మి'లోనే
 పాన్నపట్టాభిగారు పలువిధంబులైన సంస్థలలో తలమార్చి
 కూడా సమయం వచ్చినపుడు త్యాగం చూపించడం మాన
 వెనుకన త్యాగ హోద్యమం మహాత్ము డారంభింపగానే
 సుపట్టణంలో ముందంజ వేసిన త్యాగ హామరంలో దూకినవా
 డాభి. 1942 ఆగస్టులో కాంగ్రెసు మహాసభ చేసిన తీర్మా
 నం అనుసరించి ప్రభుత్వం వారు గాంధీ ప్రభృతులను నిర్బం
 దం నుంచి నట్లుగానే ఆంధ్రనాయక మణియైన పట్టాభిని కూ
 వుంచారు. దేశస్వాతంత్ర్య సమర యోధులకు కారాగార
 సము కస్తానుభవమూ యెప్పుడూ తప్పవుగదా?

పట్టాభిగారి మేధానంపత్తి, సమయజ్ఞత, విషయవివేచనా
 ఘర్షణము, రచనాకౌశలము, వాక్పటిమ, విమర్శనానైపుణి
 భారతమహానాయకునిగా చేసినవి అనుకోవాలి. ఆయన
 గన్న విజ్ఞానానికి, వై దువ్యమునకు, ఉత్సాహానికి, నిర్మోగమా
 గానికి, ధైర్యానికి అతడు ఇంగ్లాండు అమెరికా మొదల
 యైన విదేశాలకు వెళ్ళి, హిందూ దేశస్వాతంత్ర్యమును గూర్చి
 హిందూ దేశ స్థితిగతులను గూర్చి యక్కడ ప్రచారం సాగించి
 యుంటే అంతర్జాతీయప్రఖ్యాత యశోవిశాలురైన మనదేశ
 నాయకులలో గొందరివలెనే ప్రఖ్యాతినొంది భారతదేశము
 యొక్క కీర్తిప్రతిష్ఠలను ఖండఖండాతరాల్లో చిరస్థాయిగా
 ఉండేట్లు చేయగలిగేవాడు. ఆయన కట్టి అభిలాష లేకపో
 యింది, అదిభారతీయుల దురదృష్టమే అనాలి.

ఈవిధంబుగా నమోఘమైన దేశసేవజేసి దేశసేవకాగ్గి గణ్యుడని, ఆంధ్రనాయకుడని, మహామేధావి యనిపేరొందిన పట్టాభివంతి విజ్ఞానవంతునకు ఆంధ్రుడు కానడంచేత కాబోలు దేశీయమహాసభాధ్యక్షపీఠము అలంకరించే యోగ్యత లేక పోయింది. 1939 లో అట్టి అవకాశం వచ్చినప్పుడు పట్టాభిని పెద్దలంతా నిలబెడితే దేశదార్భాగ్యంవల్ల కాంగ్రెసులో చీలి పోయి వచ్చి వంగ దేశీయుడైన సుబాసుబోసును ఎదురుగా నిలబెట్టి ~~అట్టి~~ గెలిపించి గద్దెనెక్కించారు. పట్టాభి అప్పటికీ యిప్పటికీ నికార్సయిన దేశసేవకుడే కాదు.

అఖిలవిజ్ఞానసంపన్న సమధికుండు
తెనుగువిజ్ఞానదీప్తికి దీటురాయి
తెనుగుతేజంబు నల్ దెసల్ తేజరిల్ల
దివిటివేసిన పట్టాభిదివ్యమూర్తి.

సంపూర్ణము.

శ్రీశారదాముద్రాణాలయము, భట్నవిల్లి యి. జి. 81.

పానరుద్రాణము. పాతము: 1000.

